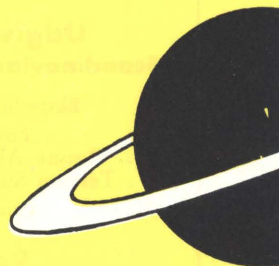
UFONYT

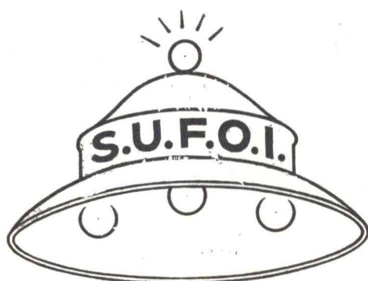

S. U. F. O. I.

Sept. 1963

Pris 2,00 kr.
Incl. oms.

Udgiver: S.U.F.O.I.

(Scandinavian UFO-investigation)

Ekspedition og abonnement:

Forlaget SUFOI
Rønne Alle 9, Sunds, Jylland
Telefon Sunds 194 - Giro 516 75
Pris 24 kr. pr. år

Redaktion:

Hans Christian Petersen (ansvarlig)
Frank Pedersen (tekniske materialer)
E. Jensen (dansk stof)
Gerda Rørbæk Nielsen
(oversættelser)

S.U.F.O.I. og »UFO-NYT«

Det er S.U.F.O.I.s mening gennem „UFO-NYT" at fremme kendskabet til og interessen for, hvad der foregår på UFO-fronten.

De i „UFO-NYT" offentliggjorte artikler fremtræder som bidrag til kendskabet og forståelsen af UFO-forskningen i dens forskellige former, uden at S.U.F.O.I. nødvendigvis anerkender de tanker, som måtte fremkomme heri, og uden at organisationen hæfter for de fremsatte meninger.

INDEHOLDER bl. andet

Organisationsoversigt:

Leder: H. C. Petersen, Rønneallé 9, Sunds, telefon Sunds 194.

Kontaktudvalget:
Kontakt til udlandet, teknisk afd.: Frank Pedersen, Dalgårdsparken 20 - Lynge - Tlf. 283
Regnskabsfører: Irma Andersen, Borgmestervangen 8, Randers, giro nr. 117725
Foto-afdelingen: Ensio Slej, Elselillevej 5, Kbhv., Sundby, tlf. (01) 55 11 82.
Udklipscentral: Alfred Hansen, Lindevej 29, Espergærde, tlf. (03) 23 29 48.
Rapportcentral: E. Jensen, Ingstrup Alle 35, Kastrup, telf. (01) 51 11 41.
Bibliotek: P. C. Andersen, Violvej 5, Randers.
Oversættelsescentral: Gerda R. Nielsen, „Glarbohøj", Ry Nørskov pr. Ry, telf. Gl. Ry 150.
Arkiv: Leif E. Pedersen, Kastrupvej 260, Kbhvn. Kastrup, telefon 01 50 05 22.

Repræsentanter for København.
John Petersen, Sophus Falcks Alle 13, Dragør.
X. P. Madsen, Bakkehave 8, Hørsholm, tlf. 1677.

Repræsentanter for Jylland:
Vagn Dybkær, Alpedalsvej 6, Kolding, tlf. 5394.
Jørgen Andersen, Glentevej 37, Silkeborg, tlf. 1322.

Repræsentanter for Sjælland og Lolland-Falster:
Ole Henningsen, Rødby Mark pr. Rødby.
Børge Jensen, Bækgårdsvej 3, Borup Sj., telf. (03 626) Borup 101.

Kontaktgrupper pr. 1. juli 1963

JYLLAND:
Aarhus: G. Sørensen, Skovvangsvej 191.
Esbjerg: Axel Christensen, Niels Juelsgade 4, telf. 5825.
Fredericia: P. M. Frederiksen, Chr. Richardsvej 11A.
Kolding: G. Th. Jensen, Aabenraavej 43, telf. 3293.
Randers: A. C. Therkildsen, Bøsbrovej 29 b, telf. 5508. — Privat telf. 8298.
Silkeborg: J. Andersen, Glentevej 37, telf. 1322.
Vejle: G. Fjeldsted Nielsen, Østerled 18, IV, telefon 610 kan benyttes.
Viborg: P. Reffskier, Vestergade 8, telf. 221.

SJÆLLAND OG LOLLAND-FALSTER:
Hørsholm: X. P. Madsen, Bakkehave 8, telf. 1677.

Fortsættes på bagsiden

★ AKTUELT ★

★

Teknisk aktuelt

Ought to be translated

Sovjet: Professor Bernard Lovell fra det berømte Jodrell Bank radioobservatorium har været på en 3-ugers rundrejse i Sovjet. På grundlag af samtaler med sovjetiske rumforskere har han fremsat følgende udtalelser:

„Det er slet ikke sikkert, at de russiske videnskabsmænd vil stræbe efter at få en mand op på Månen. De mener, at de kan få 90 pct. af alle oplysninger ved at landsætte automatiske robotter på Månen.

Men indenfor de næste fem år regner jeg med, at Sovjet vil have opbygget en platform i kredsløb om Jorden. Den skal kredse i 240 km's højde og være bemandet af én videnskabsmand og én kosmonaut. Disse vil blive udskiftet hver uge.

Derfra skal man med et 90 cm teleskop studere Månen og udsende fjernstyrede rekognosceringsdrabanter. Rumplatformen skal dannes ved at sammenkoble flere rumskibe af VOSTOK-typen.

Nøglen til en sådan succes er møde og samling af rumskibe i verdensrummet, og jeg regner med, at et russisk forsøg vil finde sted i nær fremtid. Jeg tror, at man allerede gjorde forsøget, da oberstløjtnant Bykovsky og rumpigen Valentina var oppe, men at et eller andet slog fejl.“

Sovjet: Den 14. juni opsendtes VOSTOK 5 med den 29-årige oberstløjtnant Valery Bykovsky om bord. Ifølge „Aviation Week“ skete der følgende under den 5 døgn lange rumtur:

Bykovsky's rumskib blev udløst for tidligt fra bæreraketten således, at medens bæreraketten opnåede den korrekte bane, 181—125 km, kom VOSTOK 5 ind i en for lav bane, 175—222 km. De russiske teknikere så nu, at de ikke havde tid til at ændre styreprogrammet for VOSTOK 6. De besluttede sig derfor til følgende: De sendte VOSTOK 6 op i en bane, der skar VOSTOK 5's bane. En enkelt gang passerede de hinanden i en afstand af 5 km, medens de under resten af turen havde en indbyrdes afstand på op til 10.000 km. Havde de nemlig sendt VOSTOK 6 op i samme bane som VOSTOK 5, ville folk hurtigt have lagt mærke til, at Terreshkova's bane var på 181—231 km, medens Bykovsky's på det tidspunkt var sunket til 168—208 km. Af de to rumpiloters beretning fremgår det, at deres indtryk fra turen var de samme som de foregående kosmonauters.

(Se UFO-NYT august 1962).

Lowell udtalte desuden: „Jeg tror(der er mange samfund af levende væsener i universet. Spørgsmålet er imidlertid, hvordan man kommer i kontakt med dem. Det vil kræve en sammenlægning af hele verdens astronomiske kapacitet“.

H.S.

Jordiske rumskib I Situationen i dag

Ought to be translated

Situationen i efteråret 1963 er følgende:

Sovjet råder nu over et 5 tons tungt operationsklart rumskib, VOSTOK. Dette rumskib kan rumme én mand i op til 14 dage. Rumskibet, som er meget stort af et énmandsrumskib at være, kan udrustes med små raketmotorer, der vil muliggøre et møde i rummet. Medens VOSTOK-rumskibets tekniske indretning vil blive gennemgået i næste artikel, er her en kort oversigt over, hvad russerne *har* udført med det, og hvad de kan tænkes *at ville* udføre:

VOSTOK 1 startede den 12. april 1961 med Yun Gagarin ombord. Turen tog 108 min. og bragte ham én gang rundt om Jorden i 181—327 km's højde.

VOSTOK 2 startede den 6. august 1961 med Gherman Titov ombord. Turen tog 25 timer og 18 min. og bragte ham 17 gange omkring Jorden i 183—244 km's højde. Titov så ildfluerne to gange: da rumskibet gik i bane, og da bremseraketterne blev tændt.

VOSTOK 3 startede den 11. august 1962 med Andrian Nikolajev ombord. Turen varede 94 timer og 22 min. og bragte ham 64 gange rundt om Jorden.

VOSTOK 4 blev bragt i bane ét døgn senere i samme bane som Nikolajev:

VOSTOK 3 ved start: 88,3 min.s omløbstid, 234,6—180,7 km.

VOSTOK 3 ét døgn efter: 88,26 min. omløbstid, 229,9—178,0 km.

VOSTOK 4 ved start: 88,39 min. omløbstid, 236,7—179,8 km.
Mindste afstand mellem VOSTOK 3 og 4 var 6,5 km, største (ved 64. omgang) 2850 km.

Begge piloter så flere gange ildfluerne flyve forbi vinduerne som „store glødende partikler".
VOSTOK 5 blev opsendt den 14. juni med Valery Bykovsky ombord i en bane 175—222 km oppe. Han kredsede 82 omgange på 119 timer og 6 min. Han skulle sikkert have foretaget et rendezvous med Valentine Tereshkova i VOSTOK 6 (181—231 km, 48 omgange, 70 timer og 50 min.), men forsøget mislykkedes grundet Bykovsky's for lave bane.

Vi kan vente, at russerne de kommende 2 år vil foretage sig følgende:

To typer af kosmos-drabanter vil fortsætte med at udforske rummet i 200—1600 km's højde. Den ene vejer 2 tons og bringes ikke tilbage til Jorden. Denne type har normalt baner fra 250—900 km (to drabanter, Kosmos 2 og 5 kom dog 1600 km op) De skal udforske strålingsbælter, magnetisme, solstråling o.s.v

Den anden type er de 5 tons tunge, lavtgående drabanter, som bringes til landing igen. Det er en slags VOSTOK rumskibe, der afprøver nye konstruktioner. Som eksempel tages de to nyeste, nr. 17 og 18:
type 1: Kosmos 17, 260—788 km, 94,82 min.
type 2: Kosmos 18, 209—301 km, 89,44 min.

Russerne vil desuden foretage adskillige rendezvous forsøg med VOSTOK. De har mindst endnu 3 mandlige kosmonauter, der har været i træning siden 1960, og som er jagerpiloter af profession, og 3 kvinder, der har været under uddannelse siden 1962, uden flyvererfaring; det siges, at den næste kvinde vil være en journalist. Desuden går der stærke rygter om, at Gagarin skal op igen. Formålet er at skabe en lille rumstation til militære og videnskabelige formål (behandles i en senere artikel).

Desuden vil russerne fortsætte deres udforskning af Månen, Mars og Venus.

USA: USA har netop sluttet sit Merkur-program med de 1300 kg tunge enmandskapsler. Disse rumskibe — eller „rumkapsler" var bygget i en hast for at komme før russerne. Kapslen var som følge deraf for lille, og uegnet til længere rumflyvninger. Kvalitetsmæssig er Merkur-kabinen noget af det bedste, USA har lavet, ingen af de 4 aber eller 6 astronauter tog nogen skade af turen. Her er USAs 6 bemandede flyvninger.

1. 5. maj 1961: Alan Shepard: 15 min., 186 km op.
2. 21. juli 1961: Virgil Grissom: 15 min, 190 km op.
3. 20. februar 1962: John Glenn: 4 timer, 56 min. 160—256 km op, 3 omgange.
4. 24. maj 1962: Scott Carpenter: som Glenn.
5. 3. oktober 1962: Walter Schirra: 9 timer, 14 min., 161—283 km, 5,7 omg.
6. 15. maj 1963: Gordon Cooper: 34 timer, 20 min., 161—265 km, 21,7 omg.

Som følge af Merkur-rumskibets ringe størrelse vil amerikanerne nu udvikle et 3,5 tons tungt rumskib, Gemini, der kan rumme to mand i 14 dage (Merkur-programmet er nu sluttet).
Gemini 1: december 1963: Skal i bane, tom. Skal ikke bringes ned igen.
Gemini 2: maj 1964: Ballistisk forsøg, ubemandet.
Gemini 3: oktober 1964: 2 mand, 3 omgange.
Gemini 4: januar 1965: 2 mand, én uge.

USA har nu 16 astronauter, og vil snart udvælge 10 nye.

H.S.

— Sandheden kan ikke påtvinges massen; den må tilføres den ved smitte.

Teori og vand på månen får prominent tilhænger

Dr. Zdenek Kopal, britisk stjernefysiker, af Associated press betegnede som „en international kendt måneekspert", meddelte i juli the American Rocket Society, at der på månen må være en betydelig mængde vand. Dr. Kopal's teori støtter V. A. Firsoff's synspunkter i hans bog „Strange World or the Moon", der er omtalt i et tidligere nummer af UFO Investigator (Bind 1, nr. 11).

Idet han henvendte sig til rumvidenskabsmænd ved et møde i American Rocket Society, sagde dr. Kopal, at der kan være varme kilder og underjordiske gletcher på månen. Under dens tilsyneladende støvede overflade, sagde dr. Kopal, kan månen have et lag af permafrost, der er flere hundrede fod dyb — gletchere, der er dækket af støv og løse klippestykker. I følge dr. Kopal kan sådanne gletchere „antage form af kupler eller udbulinger, som talrige astronomer har observeret visse steder på månen."

(F. P.) *L. C.*

Beviser for liv på Mars og Venus

En ung fransk astronom har netop haft heldet med sig, der hvor de sindrige amerikanske og russiske instrumnter, som blev afskudt mod Mars og Venus, kom til kort. Såvel Mariner som Venusik medførte apparater for at fastslå, om der var vand på de to planeter, således at man kunne vide, om der var muligheder for livsudfoldelse.

Efter otte års tålmodigt forarbejde er det lykkedes den franske astronom, M. Audouin Dolfuss, for første gang og definitivt at bevise, at der er vand i Mars' og Venus' atmosfære. Ja, mere end det; han har kunnet måle sig til mængden. Teleskopet og det særlige til dette formål konstruerede apparatur blev gennemprøvet under farlige ballonopstigninger, hvorefter astronomen i vinter har opklaret Mars- og Venusmysteriet fra Jungfrauobservatoriet i Alperne (3.600 m). Han har netop meddelt sine resultater til „l'Académie des Sciences".

Ved at sammenligne analysen af de infrarøde stråler fra Mars med analysen af det fra Månen og Jorden kommende lys har Audouin Dolfuss bevist, at vandmængden på Mars kun er ringe. Den vandmængde, der danner polernes iskalotter og skyerne, er kvantitativt omtrent som den, der forekommer over Jorden i 7.000 m højde. Hvis den eksisterende vandmængde blev fordelt på overfladen af Mars, ville den danne et lag på 0,2 mm. Ikke desto mindre er dette ringe kvantum tilstrækkeligt til, at der kan eksistere liv på Mars, og Audouin Dolfuss giver det første eksperimentelle bevis herfor.

Hvad Venus angår, er resultatet endnu mere bemærkelsesværdigt. Thi selv om man nok mente, at der var vand på Mars, så var man ganske uvidende om beskaffenheden af de tykke skyer, der omgiver Venus og til stadighed skjuler planetens overflade. Den franske astronom har imidlertid godtgjort, at de øvre lag af Venus' skyer, som befinder sig i en højde af 13.000 m, også indeholder vanddamp, men kun halvt så meget som Mars.

Hvis man med det omtalte apparatur observerede Jorden fra en eller anden planet, så ville man finde, at den også kun havde et ringe kvantum vand. Der er altså intet til hinder for at mene, at Venus' overflade, ligesom Jorden, indeholder langt mere vand end først antaget. I denne henseende skaber forholdene på Venus i det mindste ingen hindring for tilstedeværelsen af visse livsformer. Det er alt, hvad man i øjeblikket kan sige derom, men det er jo også meget betydningsfuldt.

Robert Clarke i „France-Soir", 21/4-63.
Oversat: Aage Voss.

Daniels og UFO-mysteriet

I bind 3, nr. 1 i David Jones „Saucer Forum" blev vi specielt interesseret i et brev fra hr. Wilfred Daniels. Vi citerer dette brev i sin helhed.

Kære hr. Jones.

Bortset fra, på trods af, og uden hjælp af „Ufologer", studiegrupper, undersøgere, halvskøre personer, ånder, spiritister, satanister o. s. v. o. s. v. vil verden som helhed løse de flyvende tallerkeners mysterium, når den selv ønsker det, og på sin egen måde.

Efter næsten seksten års tallerkensnak strides indviede personer, for slet ikke at tale om grupper, indbyrdes og kan på nuværende tidspunkt ikke fortælle den uindviede mere, end de kunne i begyndelsen. Jo mere, vi protesterer mod denne „sandhed", eller denne mystifikation, jo mere bringer vi forvirring i spørgsmålet, endog for os selv.

Det undrer derfor kun lidt, at den almindelige borger enten trækker på skulderen, eller ler højt, når spørgsmålet „de flyvende tallerkener" kommer på tale, når selv de, der foregiver at vide besked med emnet, kævles og mundhugges indbyrdes . . .

Den ene siger dette — en anden hint, nogle følger Adamski — andre siger, man må være et fjols, om man følger Adamski, nogle siger, det er ene et videnskabeligt problem — andre siger, det er en del af menneskehedens åndelige udvikling . . .

Til syvende og sidst vil det hele indskrænke sig til et eneste spørgsmål, som hver enkelt på jorden selv må besvare: „Tror *jeg* på de flyvende tallerkener, og ved *jeg,* hvad de er."

Wilfred Daniels, 134 Weston Road, Stafford, Staffs.

Når man ved, hvor fuldkommen praktisk hr. Daniels' tilnærmelse til UFO-spørgsmålet har været, og har kendskab til den diskussion, han i øjeblikket fører med det amerikanske forsvarsministerium, netop om det omtalte emne, og ministeriets stillingstagen til det, falder det naturligt at bede ham om en udtalelse.

Her følger hr. Daniels' udtalelse:

„Enhver der har noget at sige om UFOerne, for eller imod, må nødvendigvis have en motivering for deres udsagn, hvad enten de er klar over det eller ej. Bevidst eller ubevidst, et eller andet må få dem til at udtale sig, som de gør. Mange af de personer indenfor ufologien, man kender, udtrykker klart meget personlige og meget selviske tvivlstanker. Man behøver kun at læse udgydelserne fra nogle få af dem, der giver udtryk for deres mening, for at bringe dette i erfaring.

Jeg er en lille smule anderledes — Daniels har naturligvis et motiv. Men jeg anser det for at være et uselvisk og objektivt bevis, og det refererer sig til følgende begivenheder ...

Omkring 1949 forekom i britiske aviser artikler og rapporter om iagttagelser af flyvende tallerkener. Af nysgerrighed, og med min fantasi ladet med ideer om „andre verdener, og andre folk", begyndte jeg at læse, lytte og iagttage ... i 1954, stadig ikke overbevist, meldte jeg mig ind i Richard Hughes' „Flying Saucer Club". Optagelse i British Flying Saucer Bureau i Bristol fulgte hurtigt, og jeg gik ind på at være denne institutions repræsentant i Staffordshire. I 1954 fandt mange begivenheder sted i nærheden af Stafford, og den 31. august 1954 gjorde jeg selv en iagttagelse, der overbeviste mig om, at UFOerne er virkelige. Men lad os se bort fra min personlige mening om den ting. Jeg var moralsk forpligtet til at foretage undersøgelser for BFSB (senere, og for tiden også for FLYINGG SAUCER REVIEW), dette gav mig en undskyldning for at spørge mange mennesker ud om deres stilling til UFO-spørgsmålet, og dette igen førte til mit møde med Gavin Gibbens. hans bog „Coming of the Space-Ships", var et resultat af dette møde, og mange UFO-iagttagelser fra Staffordshire-Shropshire i perioden 1954—55 er optegnet i denne bog. Da Gibbons rejste sig op for at tage afsked med mig under sit første besøg hos mig i Stafford, slog han ud med hånden og sagde: Daniels, jeg er sikker på, at de ved, hvor de kan finde deres venner."

Vi var på det tidspunkt fremmede for hinanden, og jeg tænkte ved mig selv, at det var det mest højtravende sludder, jeg nogen sinde havde hørt. Men ordene genkaldtes ofte i min erindring, og deres betydning blev med tiden mere åbenbar ... jeg blev tidligt draget ind i tallerkenarbejdet, og kom hurtigt i fuld gang med at udbrede tankerne (og hvor måtte jeg arbejde), næsten mod mit bedre jeg. I marts 1955 blev jeg, til min forbavselse, inviteret til at holde fordrag over tallerkenemnet og om, hvad jeg anså dem for at være, og hvorfor. Siden 1955 har jeg holdt mange sådanne foredrag, altid og kun efter invitation — det ene syntes at føre det andet med sig. Efter en lang dags arbejde er det lidt anstrengende, og jeg får intet for det, bortset fra den tilfredsstillelse at kunne give folk, for hvem betegnelsen flyvende tallerkener ikke tilskynder til andet end en forlegen latter, nogle klare, forbindende tanker om UFOernes natur. Og al anstrengelse, og enhver opfattelse af formålet bag det hele, har aldrig forekommet mig at være et produkt af min egen viljekraft. Alt dette får mig til at tro (Himlen tilgive mig, hvis jeg tager fejl, for så er jeg for alvor på vildspor), at der i denne vor nuværende tid er mennesker i verdener uden for vor egen, som gør sig alle mulige anstrengelser (måske før det er forsent for nogen som helst) at få denne planets befolkning til at fatte den kendsgerning, at vi ikke er de eneste mennesker i verdensrummet, og ud fra den betragtning forsøger at vejlede os, således at vi selv er i stand til at styre vor verden ud af den knibe, det er almindeligt antaget, vi er kommet ind i.

Uden anelse om det er rigtigt eller ikke, føler jeg mig tilskyndet til at tro, at „de ved, hvor de kan finde deres venner", og at selv de ringeste iblandt os er i stand til at arbejde i overensstemmelse hermed.

Profeter har altid været enkle, ukomplicerede mennesker — men hengivne over for deres tro — og de kan kun tale, når den indre stemme tilskynder dem dertil.

Jeg mener, at hvis den tid nogen sinde kommer, hvor et flertal af jordens befolkning lærer at tro på eksistensen af tallerkenerne og deres besætninger, vil de lande i stort antal og give sig til kende. Derimod tror jeg ikke, at de vil fremtvinge et „fait accompli" (medmindre et eller andet, jeg ikke i øjeblikket er i stand til at forudse, skulle dukke op).

Jeg tror også, som det før er sket i historien, at de eksisterende kirker, institutioner og magthavere vil miste for meget af deres magt, såfremt menneskeheden begyndte at tænke selvstændigt, og at de ikke vil sky noget middel for, så længe som muligt, at udsætte den dag, da flertallet af jordens befolkning

accepterer tallerkenerne og deres besætninger. Deri ligger en stor del af det motiv, der driver dem, der modarbejder og lyner og tordner mod troen på tallerkerne.

Militæret bliver dirigeret af politikerne, politikerne af finansmændene og nogle af finansmændene bliver dirigeret af visse præster (hvoraf nogle dyrker guder, hvis navne, jeg end ikke tør nævne) og alle ønsker de, at være dem, der har den udøvende magt på jorden.

Et svar på de flyvende tallerkeners gåde vil derfor ikke blive givet af nogen jordisk autoritet. Prøv for et kort øjeblik, at standse op, tænk Dem om, og træf så afgørelsen: Tror *jeg* på de flyvende tallerkener, og ved *jeg* hvad de er?

(Oversætter: Svend Larsen)

Mac Arthur gentager sit syn på liv i rummet

I en henvendelse til afgående West Point kadetter gentog general Douglas Mac-Arthur sin tro på eventuelle krige med rumvæsener, hvilken tro han skulle have fremført i 1955. Idet han gjorde kadetterne opmærksom på, at de foran sig havde en verden, der var underkastet store forandringer, især på grund af „kontakten med yderrummet“, sagde han:

„Vi har nu ikke alene at gøre med ting af denne verden, men med de uendelige afstande og med de uudgrundede mysterier i universet. Nye og uendeligt fjerne grænser er nu inden for vor rækkevidde. Vi taler i mærkelige vendinger om at tæmme den kosmiske energi .... om en konflikt mellem en forenet menneskerace og de skumle kræfter fra andre planeter i mælkevejen, om sådanne drømme og fantasier, der kan gøre livet til alle tiders mest spændende.“

Den 9. oktober 1955 offentliggjorde New York Times et interview med borgmester Achille Lauro fra Neapel i Italien, der netop havde aflagt general Mac-Arthur et besøg i hans Waldorf-Astoria suite. borgmesteren fortalte journalisterne, at Mac Arthur havde sagt, at nationerne på Jorden en dag ville komme til at „danne en fælles front for at modstå et angreb af væsener fra andre planeter.“

(F. P.) *L. C.*

Tre hemmelighedsfulde fremmede

Nedenstående interessante beretning stammer fra Midt-Tyskland. Efter ønske kan ikke opgives navne. Ingen kommentarer vil blive givet. Det betones dog, at beretningen på alle punkter bærer troværdighedens præg.

I januar 1945 skete følgende i en by i Midt-Tyskland — nogle dage før et kraftigt luftangreb.

Under en flyveralarm befandt beboerne i en større ejendom sig i ejendommens beskyttelsesrum i kælderen. Under opholdet indfandt sig pludseligt 3 unge mænd i alderen fra 20—25 år og ønskede at besigtige beskyttelsesrummet. Det var påfaldende, at de bar mørke, trikotagtige tætsluttende dragter, som var knappet helt op i halsen. Selv om det var ÷ 8°, bar de hverken huer eller halstørklæde. Deres fodbeklædning mindede meget om gymnastiksko, som var dårligt egnede til føret udendørs, idet der lå sne på jorden. Det var påfaldende for alle, at de kunne bevæge sig fuldkommen lydløst i disse sko. Det var endvidere påfaldende, at de ikke mælede et ord med hinanden under opholdet i kælderen, men at kun den ene talte. Han talte med accent. Han stod hele tiden lidt foran de andre to mænd. Alle 3 mænd havde smukke, regelmæssige ansigter, mørkt hår og lignede i type hinanden. Ordføreren var lidt højere end de to andre.

Senere anstillede undersøgelser klarlagde, at disse 3 mænd kun var blevet set af de beboere, som befandt sig i kælderen. De undersøgelser, som myndighederne anstillede, gav intet holdepunkt for, hvorfra disse 3 mænd var kommet. Samtidig konstaterede man fodafrtyk på en nærliggende, snebedækt eng. Det var påfaldende, at der til dette sted ikke førte bilspor eller spor efter andet transportkøretøj. Stedet var kun mellem 10 og 20 m² stort og var fuldkomment uegnet for landing af fly eller helikoptere. Yderligere var der denne aften ikke observeret fly eller hørt støj fra luften.

De 3 mænds foregivende af at skulle inspicere beskyttelsesrummet var ikke påfaldende, da der med mellemrum virkelig skete sådanne inspektioner. De 3 mænd så sig kortelig om i kælderen, og ordføreren sagde kun, at man skulle forvisse sig om, at alle ejendommens beboere var i kælderen, når der

blev givet alarm. De tre mænd forsvandt derpå. En forespørgsel hos myndighederne gav til resultat, at man ikke derfra havde udsendt nogen inspektion. De kunne heller intet oplyse om, hvem de 3 mænd kunne være.

Hos luftbeskyttelsesmyndighederne fik man senere mistanke om, at det kunne dreje sig om spioner fra England. Dette er dog af mange grunde lidet sandsynligt. Spioner ville bl. a. i deres holdning, sprog og klædedragt have søgt ikke at skille sig ud fra mængden.

En person, som havde denne oplevelse, har senere læst Adamskis bog: Flyvende tallerkener er landet. Han så i denne bog en tegning af Venusmanden, og han kunne i dennes fodbeklædning genkende de 3 mænds fodtøj.

Det skal blot tilføjes, at der senere kom et meget kraftigt luftangreb, som fuldstændig ødelagde det omtalte hus, men ingen af beboerne kom til skade, fordi de alle befandt sig i kælderen.

UFO-Nachrichten - Slej.

Atombomber forårsager katastrofer og uvejr

Af ingeniør Iwan Troeng, Stockholm

Ought to be translated.

Allerede i 1956 publicerede den svenske ingeniør Olaf Styren fra Sveriges tekniske Højskole i den svenske avis „Industritidningen" en undersøgelse om dette problem. Grundlaget herfor var en teori om kvantiseret gravitation.

Ingeniør Olaf Styren forudsagde, at en brintbombes energiudvikling ville vise sig at være dobbelt så stor, som eksperterne antog. Og således blev det i virkeligheden også.

Det er nu vel sikkert eftervist, at der 99,5 døgn efter en eksplosion af en atombombe pludseligt indtræder aktivitet på Solen. Efter forløbet af endnu 99,5 døgn indtræffer der forstyrelser på Jorden. Den udløser storme og uvej så vel som jordskælv og andre seismografiske fænomener. Således løber et ekko mellem Solen vor planet, og man kan eftervise op til 10 reflekser. Hver bombe kan altså efter ca. 200, 400, 600, 800 etc. døgn efter udløse katastrofer her. Efter ca. 100, 300, 500, 700 etc. døgn efter kan man notere forhøjet solaktivitet.

Det er ganske klart, at sådanne forstyrrelser også kommer til vore naboplaneter, og dér kan udløse lignende katastrofer.

Atombombeforsøgene har indtil nu dræbt tusinder af mennesker på vor planet. Om det også er sket på Venus og Mars — det ved vi ikke.

Den mekanik, som forårsager disse forstyrrelser, er endnu ikke ganske klarlagt, men virkningerne er frygtelige, og de indtræffer ganske regelmæssigt.

Vi befinder os nu i en periode, som skulle være karakteriseret ved ringe solaktivitet, men det er ganske tydeligt, at solrefleksernes rytme er forstyrret.

Allerede ved sidste sommers slutning sagde ingeniør Svantesson, den nu afdøde ingeniør Styrens efterfølger, at vinteren 1962/63 ville blive skrækkelig med rasende storme og andre forstyrrelser i normalvejret. Vi har allerede set, at hundreder og atter hundreder af mennesker er blevet dræbt — alt som følge af atombombeforsøgene.

Det ville være værdifuldt, såfremt man kunne fastslå, hvor mange der er dræbt som følge af atombombeforsøgene efter Hirosmima og Nagasaki. Det må dreje sig om mange tusinde.

Kilde: UFO Nachrichten nr. 81/63.
Oversætter: Slej.

Red.: At radioaktivitet er farligt ved vistnok efterhånden de fleste, men at atombombeforsøgene skulle have dræbt i tusindvis af mennesker er en påstand, som sikkert skal omgås med stor forsigtighed, om ikke for andet så af den simple grund, at det ved vi intet om. Det er klart, at der findes visse kderse, som med glæde bringer slige ikke underbyggede påstande til torvs. Ufologer bør holde sig til mere nøgterne udsagn. Bemærk kilden til oplysningerne.

NB. Der blev dræbt mange mennesker i Hiroshima og Nagasaki, da de to atombomber blev kastet, met det er vistnok kun de færreste der i dag husker, at de fleste døde som følge af alm. brandsår. De to byer var hovedsageligt bygget op af træhuse.

Lad os alle håbe, at der findes en lykkelig løsning på problemerne omkring A- og B-forsøgene, men husk også at det, der er opfundet i forbindelse med „kernereaktioner", ikke kan afskaffes. Man kan afstå fra at bruge disse opdagelser, men de vil altid eksistere. *F.P.*

— Læs hellere ti bøger om én ting eller om én mand, en hundrede bøger om hundrede forskellige ting. Georg Brandes

Redaktionel

fra *science publications newsletter*

Vi har modtaget et hæfte fra Starlight Fellowship i New York med titlen: „The Star Light Messenger". Det indeholder budskaber, modtaget ved hjælp af telepati, men som i virkeligheden er kommet enten gennem et spiritistisk medium eller gennem underbevidstheden ved hjælp af selvsuggession. Dets indhold var så . . . Ja, døm selv. Jeg finder det vanskeligt at tro, at selv spiritisterne virkelig har kunnet tage dette skrifts påstande alvorligt.

Den første afhandling er underskrevet „Mesteren Jesus". Den anden formodes at være fra Solarno (en anden illusorisk figur fra det udstrakte reservoir, som er omtalt i denne serie angående bedrag i UFO-området). Den tredie er underskrevet Franklin Delano Roosevelt; men den fjerde er alligevel den skrappeste. Den er dateret 17. 7. 62 og meddeler: „RIN TIN TINs sjæl transmitterer nye videnskabelige informationer angående USAs rumforsknings-program og bringer et inspirerende budskab til de åndelige oplysningsgrupper: „Hunden RIN TIN TINs kristne ånd, som tilkendegav sig som talsmand for hunden, der omkom i en rumkapsel i forrige ude." Citat slut.

Der følger så en lang forklaring, i hvilken RIN TIN TIN anbefalede, at man benyttede fox-terriers i fremtidige rumeksperimenter. Tilsyneladende var det ikke engang en idiotisk april-spøg, for magasinet syntes at tage det hele alvorligt. Selv om jeg finder det svært at tro, at nogen skulle kunne gøre det, må jeg indrømme, at nogle af kontakt-beretningerne ikke lyder stort bedre. Det er intet under, at hovedparten af offentligheden mister interessen for flyvende tallerkener, når de ser sådanne ting komme fra forskellige grupper.

C. A. Honey *Alfr. Hansen*

Saturnturen I

Omkring november udkommer Adamskis første beretning om sin tur til Saturn. Prisen bliver 2,50—3,00 kr. + porto og opkrævning. Bestilling modtages.

Er det ikke for tidligt at hade liv i rummet?

af *Art Buchwald*

Findes der organisk liv i det ydre rum? Det er en af de hoved-spørgsmål, der bliver stillet i videnskabelige kredse i dag. Ligner dette organiske liv vort, og hvis ikke, hvilken form for liv eksisterer da på andre planeter? Hvad vil det betyde for os, først og fremmest som amerikanere, men også som menneskelige væsener.

Det er ikke for tidligt at sætte disse problemer op og tage stilling til dem. Vi har allerede grundlagt en organisation med det formål at hade liv i det ydre rum. Vi føler, som mange andre af de mennesker, der har tilsluttet sig vor forening, at liv i det ydre rum er en fare for hver mand, kvinde og barn i verden, og at offentligheden må være årvågen overfor disse farer, før vi foretager det skæbnesvangre skridt at indlade os med planeter, som efter al sandsynlighed vil forsøge at dominere os.

Blind for farer

Der findes nogle Munich-mindede (samarbejdsvillige) individer, der er rede til at være venner med organismer i det ydre rum. De er villige til at sælge vor livsform til fordel for livsformer, der er fremmede for os. De er blinde for farerne ved at omgås folk, hvis man ønsker at kalde dem det, som ikke er i besiddelse af den kultur, den baggrund eller den intelligens, som vi har på Jorden.

Det er af den grund, at „The Society to Hate Life in Outer Space" eller HALO (Foreningen for had mod liv i det ydre rum), som er den forkortelse, den er kendt under, blev oprettet. Vi *må* bekæmpe alle forsøg på at komme i forbindelse med former for liv i det ydre rum, eller miste vort liv ved forsøget.

Vor organisation tror, at der er noget umenneskeligt forbundet ved livet i det ydre rum. Hvis de var vore venner, som de foregiver at være, hvorfor har de så ikke givet sig til kende? Hvorfor er de ikke kommet frem og har fortalt os, at der er liv på andre planeter? Hvad har de at skjule?

Intet tilbud om økonomisk hjælp

De afventer åbenbart, at vi skal tage det første

skridt. De ønsker, at vi skal komme til dem. De foretrækker at give sig i kast med vore drenge på deres eget territorium. De *må* ganske givet have kendskab til vore forsøg på at komme ud i rummet, såvel som til pengene, tiden og anstrengelserne, der er blevet anvendt for at nå ud til dem.

Men har de på nogen måde samarbejdet? Har de tilbudt at betale en del af omkostningerne for at få en af vore folk ud til dem? Det har de ikke. Alle forsøg på at nå ud til dem ved hjælp af radio og andre kommunikationsmidler er fejlet. De undlader at besvare vor kalden og ignorerer vore bølgelængder; de ler sandsynligvis ad os på nuværende tidspunkt. Det er typisk for liv i rummet at være lusket, afvisende og forræderisk.

Men, når det lykkes os at nå ud til en af deres planeter, hvad så? Vil vi blive hilst som videnskabsmænd, der søger efter nye verdener at erobre? Vil de forstå, at det eneste vi ønsker at gøre, er at studere dem og finde ud af „hvordan de fungerer"?

Vi tror det næppe. Først vil de forsøge at dræbe os. Hvis deres våben ikke er på højde med vore, vil de forsøge at vinde os for sig og snylte på vor naivitet. Hvis det heller ikke lykkes, vil de forsøge at gå i skole med vore børn.

Censur af rum-bøger

HALO venter ikke, indtil mennesket har erobret rummet. Vi har nu et opdragende (belærende) program under forberedelse, som vil forhindre liv i det ydre rum i at komme ind i vor tilværelse.

Vi har tænkt os, at alle bøger, der omhandler rummet, skulle censureres, og kun de, der bekræfter vor livsform, skulle tillades på bibliotekernes boghylder. Vi mener, at alle vore astronauter burde instrueres om farerne ved livet i det ydre rum. De burde have mulighed for at opdage fjenden.

Kongressen burde afholde forhør og indkalde vidner, der er blevet beskadiget i det ydre rum, for at vise, hvad der kunne ske på vor planet, såfremt rumorganismer infiltrerede vore regeringer og arbejderorganisationer.

Vi har de økonomiske midler til et sådant program. Det, vi behøver nu, er samarbejde med enhver borger. Det er på tide, at vi slutter os sammen. Vort slogan er: „Ville du ønske, at en fra det ydre rum skulle gifte sig med din søster?"

Mr. Adamskis kommentar til artiklen

Hvis en organisation ved navn HALO i virkeligheden eksisterer, kan vi sige, at oppositionen endelig er trådt åbent frem. De praler med alle de penge, de har til deres program. Det er mærkeligt, at folk af den slags får alle de penge, der er nødvendige for gennemførelsen af deres kampagne, hvorimod de af os, der arbejder for sandheden, dårligt nok kan få dem, vi skal bruge fra dag til dag.

Det er rigtigt, at store gaver er blevet skænket til formål som foryngelser, krystalminer, hellige bjerge etc., som er uden værdi til forbedring af verden. Man støtter oppositionen fremfor at bekæmpe den.

Denne artikel er endnu værre end kommunist-propaganda; den fornægter endogså Guds intelligens. Den placerer os selv som den mest fremragende intelligens, Han har skabt. Hvis det forholdt sig således, ville vi ikke forsøge på at sprænge os selv bort fra Jordens overflade.

Lad os se det fra en anden side: Hvis Gud sender sin højeste intelligens for at advare os imod vor egen dårskab, og jeg tror, det er blevet gjort, stiller denne organisation sig selv over Ham. Den fortæller Gud, hvad den vil gøre mod Hans budbringere. Hvis der nogensinde har været en Satan i virksomhed for at bekæmpe sandheden, så er han her. Fortæller Bibelen ikke, at Gud har gjort således før? Der står tydeligt, at Guds Sønner kom ned til Jorden og blandede sig med mennesker. Hvis de gjorde det dengang, kan de også gøre det nu. Enhver, som slutter sig til denne organisation, er ikke bedre end Satan, eftersom de modsætter sig Skaberens vilje. Desuden er det absolut ikke nogen god amerikansk indstilling.

Hidtil er vore besøgende fra oven gået så åbent tilværks, som de har turdet, og de har ydet os megen videnskabelig hjælp, uden hvilken vi aldrig kunne have nået så stor fremgang.

Jeg tror, tiden er inde, til at enhver oprigtig person sætter skulderen mod hjulet og hjælper med til at bringe verden den rette sandhed.

Det er den eneste måde, hvorpå man kan bekæmpe „dyret" og få Guds vilje åbenbaret på Jorden. Jeg har, som ene mand, udført min part med penge og energi. Hvad vil du gøre?

G. Adamski *Alfr. Hansen*

Astral og psykisk bedrag i UFO-forskningen

4. del

Hvorledes kan man bekæmpe påvirkningen af den art, som er omtalt i denne series foregående artikler? En af de første og mest nærliggende ting, man kan gøre, er at holde sig borte fra de personer eller grupper, der siger, at de vil optræne en til at udvikle psykiske kræfter ved anvendelse af selv-hypnose eller virkelig hypnose.

Vi har alle set annoncer med spørgsmål som: „Kunne De tænke Dem at udvikle Deres psykiske kræfter?“ Eller: „Øjeblikkelig mediumisme kan blive Deres“. „Få Deres tredie øje åbnet.“ (Sjælens øje). „Hemmelige hypnotiske evner kan blive Deres“, osv. osv.

Næsten alle disse grupper underviser i selv-hypnose og kalder det for „mentalfysik“. Man undervises i at opleve en illusion og tro, det er virkelighed. Man undervises i at bedrage sig selv. Her er et eksempel: Man opfordres til at indtage en Yoga-stilling og forestille sig, at en eller anden hælder varm olie ned over ens ryg. Man koncentrerer sig om det og prøver at forestille sig, at det er virkeligt. Det fortsætter man med, indtil man i virkeligheden føler det, som om den varme olie løber ned ad ryggen. Derefter får man at vide, at man virkelig har gjort fremskridt.

Derefter fortsætter man, indtil man er i stand til at fremkalde denne selvhypnotiske trancetilstand efter forgodtbefindende. Når denne træning er til ende, er man klar til at forsøge med illusionen om, at man med vilje kan forlade sit legeme og bevæge sig på den måde, som man kalder „astral-rejse“. I realiteten er det kun en forfalskning af virkeligheden. Mange højtudviklede mennesker, mange rumfolk indbefattet, kan foretage ægte astral-rejse, nogle med vilje og andre ufrivillig. Men, der er en væsentlig forskel. I deres tilfælde sender de i virkeligheden en del af deres bevidsthed bort fra det fysiske legemes hylster og kan i en sådan tilstand iagttage fjerne begivenheder. Den metafysiske studerende bliver undervist i at simulere ved at bedrage sine sanser gennem selv-hypnose. Det er en illusion i dette tilfælde, når en trancetilstand er nødvendig, for at oplevelsen kan forekomme. Den uforfalskede rejse, som rumfolkene kan opleve, er ikke afhængig af nogen trancetilstand. De kan fortsætte med deres gerning og samtidig opleve det, der sker et andet sted, uden at det på nogen måde generer deres arbejde.

Man må kende motivet for at give det rigtige svar på en hel del af dette, efter som de psykiske elementer i Tavshedsgruppen anvender „virkelig astral-rejse“ i udstrakt grad, men til uønskede formål. Heraf kan man tydeligt se, at udvikling af disse såkaldte „psykiske evner“ har meget lidt at gøre med det, vi kalder „personlig“ eller „åndelig“ udvikling.

Mange mennesker er lokket til at studere mange af disse metoder gennem deres ønske om „åndelig udvikling“. Lad mig med det samme slå fast, at såkaldt åndelig fremgang ikke er afhængig af psykiske evner under nogen form, eller af, hvor meget gulerodssaft, man drikker eller kød, man *ikke* spiser. Man behøver af den grund ikke at være vegetarianer, og det er ikke nødvendigt, hverken at holde op med at ryge eller at drikke. Det skulle i sig selv være indlysende, at mådehold i alle ting er den rigtige vej til en god livsførelse. Dette er ønskeligt, såfremt det blot er ud fra den forudsætning at vise andre et godt eksempel.

Hvad vil du gøre, når de psykiske kræfter, der er rettet imod dig, begynder at blive mere aggressive? Det største aktiv i din favør, vil være dit kendskab til omfanget af sådanne kræfter. Efter som det væsentligste formål med de mange tilfælde af „sælsomme“ hændelser, som er beskrevet i de foregående artikler, er at fremkalde frygt og mental forvirring, vil din forståelse af det, der sker, betyde, at du ingen grund har til at være bange — og kan „le dem op i ansigtet“ frem for at lade dig forskrække af dem. Denne form for mental modstand vil tilintetgøre deres hensigt og tilføje dem et „kontrastød“ med en endnu kraftigere virkning, end det ville have haft på dig.

Formodentlig vil du høre en stemme, der vil forsøge at få dig til at gøre noget, du føler er forkert. Mange mordere i dag påstår, at „Gud sagde, at jeg skulle dræbe“, eller at en stemme befalede dem til at udføre forbrydelsen. Mange kulter og religiøse ledere påstår at kende til „åbenbaringer“ fra sådanne hændelser. Lad os antage, at en stemme siger, du skal brænde mr. Adamskis bøger eller Newsletter. I så fald ville det være for at få dig bort fra en indflydelse, som kan blive skadelig for de psykiske gruppers fortsatte eksistens. De ønsker ikke, at man studerer områder, der er til skade for dem, eller at man bekæmper deres indflydelser.

Man kan imødegå denne stemme ved lignende modvikningen som disse: „Hvem er du, som mener at kunne fortælle mig, at jeg skal brænde disse bøger? Du bestemmer ikke over mit liv. Jeg råder over min egen skæbne og læser og lærer det, jeg selv ønsker, og når jeg ønsker det. Jeg behøver hverken engle eller djævle til at fortælle mig, hvad jeg skal foretage mig". Anspænd din egen vilje og slå det andet tilbage. Bliv vred, hvis det er nødvendigt, men gør modstand, og intet vil kunne undertvinge dig.

Med andre ord, behandl en sådan påvirkning på samme måde, som hvis du kæmpede eller sloges med en virkelig person rent fysisk. MAN STYRER SIT EGET LIV i den grad, ens forståelse tillader det. Det er min overbevisning, at enhver bør træffe sin egen bestemmelse og aldrig bør gøre noget, man føler strider imod ens tro og principper, selv hvis tilskyndelsen kommer fra den højeste rummand i vort system. Hvorledes skal man kunne vide, om rummanden havde ret? Måske andre rummænd kunne have en anden mening.

Nogle af jer vil huske, at I har skrevet og spurgt mig, hvorvidt den eller den kontakt-påstand var rigtig, eller om det var et falsum. Jeg svarede, at den oprindelige hændelse meget vel kunne være autentisk, men at jeg ikke støttede senere kontakt-påstande — og at jeg havde følelsen af, at de ikke var det, de blev udgivet for at være. En af grundene til dette er, at den kontaktede bliver udsat for et stort pres fra Tavshedsgruppen, og at de griber ham på forskellige måder.

Mange bliver indviklet i psykiske foreteelser og går på den måde „neden om og hjem". Andre lytter til „penge", og for at bevare populariteten, begynder de at bygge lidt til på deres virkelige oplevelser. Hovedparten er helt og holdent bedragere fra begyndelsen og er kun ude på at svindle penge fra naive sjæle. Mange har haft psykiske „kontakter", inspireret af Tavshedsgruppen og kan ikke indse, at de er bedragede.

Nogle mennesker må have fået den opfattelse fra foregående artikler, at sind-til-sind kommunikation er umulig, eller at noget sådant er svindel. Dette er ikke tilfældet. Sind-til-sind kommunikation udføres med lethed af mange rumfolk, MEN, fordi Tavshedsgruppen benytter den måde til at påvirke folk på, og efter som jord-menneskenes bevidsthed er så slem til at fordreje alle mulige ting, kontakter de ingen personer på den måde. Rumfolk anvender det indbyrdes, men de har forlængst lært ikke at bruge det overfor mennesker på Jorden.

Rumfolk sender fortsat tanker rettet mod os, men det er ikke sind-til-sind kommunikation. Vi kan, såfremt vi er udviklede nok, „stille ind" på en eller anden tilfældig af deres „sendere". En eller anden, der er god til telepati, kan opfange indtryk, uden at senderen bevidst forsøger at overføre det.

Det virker almindeligvis meget overraskende for en begynder på dette område, når de pludselig — ud af den blå luft — opfanger et meget kraftigt og klart indtryk, som næsten synes at være hørligt. Hvis de har fået indprentet den ide, at rumfolk meddeler sig igennem et medium, vil de almindeligvis føle, at de er blevet kontaktet, og nok en kontakthistorie tager sin begyndelse. Det er i særdeleshed tilfældet, såfremt de har en villig hjælper ved hånden, som kan skubbe til.

Når hundreder af mennesker har ladet sig narre på den måde, er en af grundene, at hver eneste tror, hans oplevelser er forskellig fra alle andres, og ganske sikkert må være ægte eller fra et højere plan. Oplevelsen tegner sig meget virkelig for dem (det er sandt, den er virkelig), men det stammer ikke fra rumfolk.

De psykiske i Tavshedsgruppen kunne aldrig have vundet så stærkt et fodfæste og have fået kontrol over så mange mennesker, hvis den uvidenhed, med hensyn til den måde, hvorpå det menneskelige sind arbejder samt den mekaniske virkemåde af de seks telepatiske kanaler, ikke havde været så fremherskende, som tilfældet er.

Lad os se det i øjnene. Folk er opflasket med overtro. Alt, hvad de ikke forstår, henregner de til det overnaturlige, såsom ånder, hekseri, dæmoner, djævle, engle eller guder. Hvis det har været en ubehagelig oplevelse, er det dæmoner ,men har den været behagelig ,er de optrædende „Gud eller engle".

Det vil være meget let for et sådant individ at tro på „højere mestres" stadige ledelse af jordiske skæbner fra en „åndelig verden". Psykiske svindlere drager fuld nytte af sådanne overbevisninger og driver deres spil til yderste konsekvens. Efter at have „tappet ofret" for penge, oplysninger eller, hvad nu motivet har været, overlader de ham til hospitalerne eller institutioner, eller i det mindste med det rygte, at ved-

kommende lider af hallucinationer og mentale forstyrrelser. De har virkningsfuldt sat dem „ud af løbet“ m. h. t. at øve indflydelse på en forbedring af samfundet.

Dette program, der bliver arbejdet med her på Jorden, blev planlagt for århundreder siden, og oppositionen har haft akkurat lige så lang tid til at udvikle sig. På samme måde bliver planer lagt nu, som vil række hundreder af år ind i fremtiden. Det er derfor, at informationer, som blev givet til de gamle profeter af rumfolkene, i dag er blevet fuldbyrdet med en sådan nøjagtighed. Det er grunden til, at man derfor kan fæstne lid til bibelske profetier under forudsætning af, at de rigtige nøgler til forståelse heraf bliver benyttet.

Gennem århundrederne er der opstået mange lærere for at lede menneskehedens fodtrin frem ad sikre gangstier. Efter deres død blev de grupper, de startede, sædvanligvis kørt i hængedyndet af oppositionen, som havde haft nøjagtig lige så mange år at udvikle sig i. Et godt eksempel herpå er det arbejde, som blev startet af Jesus og senere forvrænget til at omfatte alle de mystisk-religiøse trosretninger, som nu har eksisteret gennem tusinder af år. Dette er blevet meget klart behandlet i de foregående artikler omhandlende religiøse ritualer og trosretninger.

Religiøse lederes uddrivelse af „dæmoner“ er et andet eksempel på, hvorledes man bekæmpede de psykiske kræfter, som stod bag ved hændelserne. Det er en vægring ved at acceptere og en aktiv fornægtelse af det rette, der giver det „usynlige væsen“ eksistens eller sameksistens med dig. Eller som det siges: „Modstå djævelen, og han vil fly fra dig“.

Gennem denne tidsalders sidste år kan vi forvente en forøget kampagne fra de psykiske kræfter. Den store offentlighed er netop begyndt at vågne op, og man kan ikke forvente, at oppositionen vil give op uden en frygtelig kamp. Iagttag dette UFO-område med megen opmærksomhed de næste 12 måneder. Man vil få en stor overraskelse.

C. A. Honey.
Alfred Hansen.

Vejen frem går ofte tilbage.
Steincke.

COSMIC SCIENCE

Spørgsmål nr. 96: *Eftersom livet på andre planeter er så ideelt, hvorfor kommer deres folk så til Jorden for at leve og arbejde?*

Svar: Mennesket er helt igennem en rejsende. Det holder af at besøge nye steder, se nye ting og møde nye mennesker. De heldige i vor verden, som er i stand til at tilbringe måneder eller år i andre lande, lære deres sprog, deres skikke og modtage nye indtryk fra de mennesker, de møder, får stort kendskab alene på denne måde. Tænk f. eks. på det rige og interessante liv, som leves af opdagelsesrejsende og missionærer i fremmede lande; år, vil de sige, strålende af uvurderlige erindringer. Det er beklageligt, at vort pengesystem gør det umuligt for størstedelen af Jordens befolkning at nyde omfattende rejser.

Eftersom der ikke finder erhvervsmæssig udnyttelse sted på vore naboplaneter og, som jeg tidligere har nævnt, da det er skik, at alle indbyggerne får en ferie, der tilbringes i rummet, som en del af deres uddannelse, er det naturligt, at nogle af dem vælger at komme til Jorden på et ophold. Når de først er her, er det nødvendigt for dem at rette sig efter vore skikke, så de må arbejde og leve lige som vi, der er født på denne planet må. Der er dog en bemærkelsesværdig forskel, de lærer sig altid sproget i det land, de agter at besøge, inden de lander der.

Efter en tid vender nogle af de besøgende tilbage til deres hjemplaneter. Man har imidlertid fortalt mig, at en del, når først de er kommet her, har besluttet at blive her resten af deres liv. G.A. — H.C.

At være stor vil ikke sige at være hævet over menneskeheden og beherske andre, men at hæve sig op over sine splittede og blinde indskydelser og beherske sit eget jeg.

Descartes

UFO-observationer over Skandinavien

Ought to be translated.

I tidsrummet fra den 10. juli til den 13. august er der til SUFOI's Rapportcentral indkommet 3 rapporter, alle fra 1963. Der indkom ikke i samme tidsrum nogle detektorvarslinger.

Den første rapport stammer fra den 7. april kl. 2040. Herr Ivan Udvarhelyi var, sammen med sin kone, gået ud i haven i Korsør for at følge vejrsatellitten TIROS, der skulle passere på det tidspunkt. TIROS blev også iagttaget gennem 10 minutter. I mellemtiden opdagede man et lysende objekt ved siden af Venus. Man tog det først for en stjerne, men så så, at det bevægede sig nærmere. På nært hold kunne man se, at objektet var aflangt og forsynet med 4—5 lys, der så ud som oplyste vinduer. Objektet var omgivet af en hvidgul korona, medens selve objektet var mere rødligt. Forenden og bagenden kunne ikke ses tydeligt. Lyset fra UFO'et angives som middel i styrke og konstant. Der hørtes ikke en lyd under observationen, skønt vejret var stille og roligt. Objektets hastighed var ikke konstant, og man bemærkede variationer i lysstyrken i forbindelse med hastighedsændringerne. Objektet kom til syne i VSV og forsvandt efter 5minutters observation i ØSØ. Der var i alt seks observatører.

Den 8. juni kl. 2358 til 0010 iagttoges fra Læsø et lille objekt med skiftende farver foretage forskellige manøvrer nær horisonten i NNV. Af og til stod det stille et stykke tid. Nogen tydelig form på objektet kunne ikke ses. Observatør: Herr K. W. Jensen. 1 vidne.

Den sidste rapport er fra Fårevejle, hvor herr GH iagttog et objekt den 22. juli. Klokken var 2255 og observatøren stod udenfor og betragtede Cassiopeia, da han pludselig ser et ovalt objekt, der pulserede temlig kraftigt. Objektets farve var blå og størrelsen som et nålehovede i udstrakt arm. Objektet iagttoges blot i et halvt minut. I den tid gennemfløj det en strækning på 10 buegrader og stod derefter stille i skyer et øjeblik for så at slukkes. Det mærkeligste ved UFO'et var, at medens det fløj af sted, rullede det mange gange om sin længdeakse. *ej.*

This month brought us only 3 sightings. They were as follows:

April 7th: Korsør, Denmark. Time: 2040. An oblong, reddish object with a yellow-white corona seen for five minutes travelling from WSW—ESE. The object had 4—5 lights on it, probably windows. Change in light was seen when the object changed its speed. No sound was heard. 5 witnesses.

June 8th, Læsø, Denmark. Time: 2358—0010. A tiny object with changing colours performed a lot of maneuvers near the horizon at NNW. It now and then stood still for some time. The shape could not be stated precisely. 1 witness.

July 22nd: Fårevejle, Denmark. Time: 2255. A blue coloured, elliptical object with a pulsating light was seen near Cassiopeja for 30 seconds. It travelled 10 arc-degrees while it was rotating several times around its long axis. Finally it hung still for some seconds and then the light went out.

The month did not bring us any detector-alarms.

ej.

Bombe, meteor, lyn eller besøg fra Uranus

Ought to be translated.

For kort tid siden så tre australiere, hvoraf de to var videnskabsmænd, en flyvende tallerken. Meddelelsen blev fremsat af de tre, efter at *ingen* kunne give en tilfredsstillende anden forklaring.

Men så kom der også liv i kludene, og det australske flyvevåben frembragte lynhurtigt et postulat, som dækkede tildragelsen — i myndighedernes favør! Det kunne være interessant at vide, hvilket nummer i rækken af bortforklaringer dette postulat havde!

Nu er den gal igen — denne gang i England — og det kniber tilsyneladende gevaldigt med at finde en forklaring, som kan sælges uden at tabe ansigt.

Alverdens aviser bragte den 24 juli meddelelse om et mystisk hul i jorden i nærheden af Charlton i Sydengland. Jeg sidder med en bunke udklip foran mig — og må med skam erkende, at visse danske avisers overskrifter ligger på førerpladsen med hensyn til misledende og nedladende overskrift.

Lad os derfor vende os til de mere neutrale —

engelske aviser — som også har det fortrin at have været repræsenteret på åstedet!

Daily Express skriver den 23. juli: „Videnskabsmand giver martianere skylden for hul i mark".

Den 24. juli skriver Daily Telegraph and Morning Post som overskrift:

„Videnskabsmand siger, at flyvende tallerken er landet i England".

Daily Express bringer samme dag følgende overskrift:

„Besøgende fra Uranus".

Næste dag lagde så det efterhånden velkendte slør over tildragelsen.

Daily Express bringer den 25. juli følgende overskrift:

Vi vil se tossede ud, hvis der dukker små, grønne mænd op, siger hæren, men —

Sikke en ballade over det krater.

Evening News af samme dato har denne overskrift:

„Tallerken-kratere hemmelige".

Og derefter fulgte så de forskellige afledemanøvrer. Skal vi prøve at se på udviklingen i kronologisk rækkefølge.

Den 23. og 24. rapporteres hullet.

Den 24. opkastes diverse teorier.

a. Tallerkenlanding (videnskabsmand).
b. Bombe (hæren).
c. Meteor (hæren).
d. Raket (flyvevåbnet).

Den 25. blev sagen bragt op i underhuset og luftfartsminister Hugh Fraser anmodet om en redegørelse.

Meningerne var endnu den 25. delte, man mørkelagde sagen og kom i løbet af de næste dage med flere finter, som endte med, at det officielt erklæredes, at det var et meteornedslag, som havde forårsaget hullet — meteoret var fundet!

Så begyndte udrensningen blandt de formastelige, som havde dristet sig til ikke at have haft konventionel inspireret opfattelse af tildragelsen! Man gik så vidt, at man var i tvivl om, at den videnskabsmand, som havde sagt — med bestemthed — at det var et rumskib fra Uranus, som var landet, når alt kom til alt, ikke blot var amatørvidenskabsmand!

Dr. Robert Randall er en meget vidtskuende og modig person! Vi er tidligere stødt på hans navn i forbindelse med dristige påstande.

Men „desværre" holdt mørkelægningen ikke, og meddelelsen fra England lød:

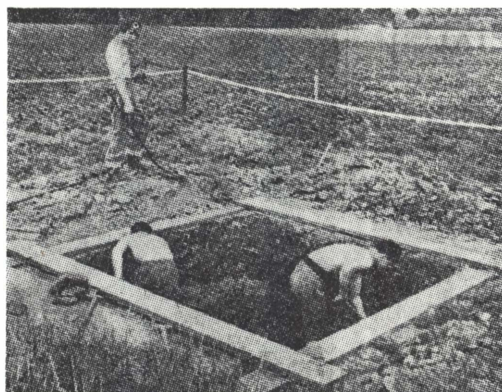
„Meteoret var ikke andet end en almindelig sten af den slags, man kan finde i enhver have".

Sagen blussede atter op, men man kendte råd — øvelse gør mester:

London søndag: En videnskabsmand ved Eskdale Moor observatoriet har nu givet en anden og mere jordisk forklaring på tilstedeværelsen af den senere tids mystiske kratere mange steder i England og Skotland.

Der har været fremsat teorier om hullernes tilblivelse lige fra formodninger om, at de stammede fra styrtede meteorer eller landede rumskibe fra en fjern planet, men en talsmand fra observatoriet mener nu at have fastslået, at de pågældende huller er opstået efter lynnedslag.

Den voldsomme varme, der er udviklet, når lynet har ramt underjordiske søer, hvorved der blev dannet

Ingeniørsoldaterne søger efter objektet; på næste side en skitse af nedslagsstedet

højtryksdamp. Denne damp er simpelt hen trængt op gennem jorden og har ved mødet med luften sprængt et krater i skorpen med en ret voldsom eksplosion (UPI).

Ja, her kunne selv Storm P. næppe have konkurreret, men inden vi bliver opløst i tårer, synes jeg lige, vi skal se på den artikel, som Daily Express den 24. juli bragte under overskriften: „Besøgende fra Uranus“ — — —

Helikoptere kastede deres skygger over det mystiske hul i jorden i går. De klaprede lavt over en Wiltshire mark, som var bevogtet af politi og advarselsskilte med „fare — adgang forbudt“.

I denne mark dirrede ni minesøgere kun 18 tommer over et begravet metalobjekt.

Og den 44-årige fysiker, dr. Robert Randall ventede roligt på, at daggryet skulle afsløre genstanden fra rummet.

For dr. Randall er overbevist om, at det tallerkenformede krater skyldes et rumskib i vanskeligheder på en flyvning fra planeten Uranus.

Og han tror, at dele af dets ødelagte understel ligger under den modnende byg.

Sære aftryk

Doktoren vandrede muntert omkring på de solbelyste marker i går og udpegede sære aftryk på jorden for hærens mænd.

Disse aftryk, sagde han, var lavet af en 600 tons, 180 meter bred flyvende tallerken, som hoppede hen over markerne på sine treben under en nødlanding for at udbedre skader på solbatteriet.

„Jeg tror, at den er kommet ind med omkring 180 km/t.,“ sagde videnskabsmanden, som nu bor nær Tidworth.

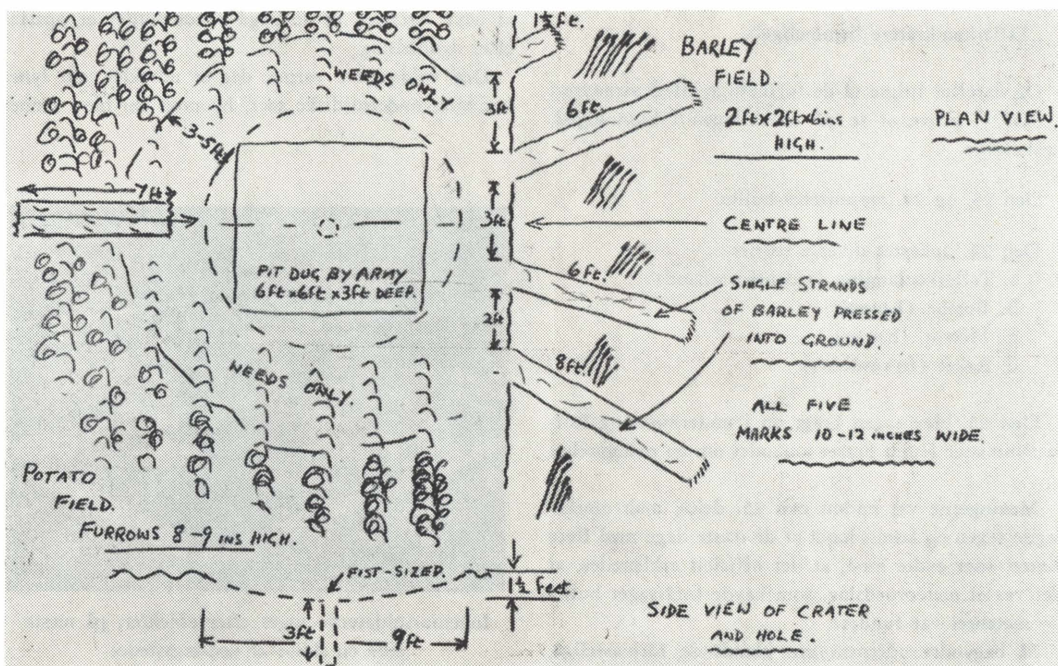
„Da den holdt stille på sine treben, var den omkring 30 meter over jorden“.

„Den har en besætning på omkring 50 og bruger to år til at nå Jorden fra Uranus — 19 gange længere fra Solen, end vi er.“

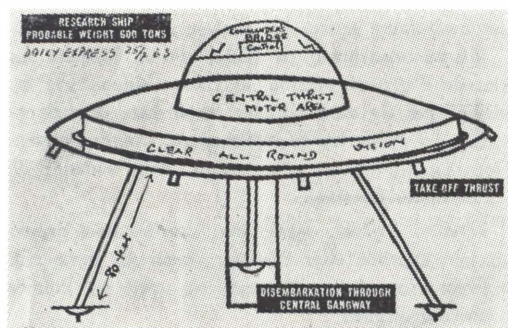
Dr. Randall blev forstyrret af en af helikopterne, som nedtegnede aftrykkene fra luften.

„Jeg regner med, at det var en fredelig rumforskningsekspedition, eftersom disse mennesker er ca. 150 år forud for os, hvad angår rumforskning,“ sagde han.

Og væk var han for at slutte sig til de fire hærfolk,

der stod bøjet over det fem tommer brede hul, de havde gravet dybt i kraterets midte.

Dr. Randall's skitse af Uranus-tallerkenen

„Han fortalte os det"

Jeg spurgte en talsmand for sydkommandoet om dr. Randall og den pludselige tilsynekomst af „Adgang forbudt"-skiltene.

Alt, hvad han ville sige, var: „Det er blevet besluttet at behandle dette som en ordinær bombe-affære. Offentligheden må aldrig komme i nærheden af kratere, medens undersøgelserne står på."

Men sergent James Reith, som har kommandoen over hulgravnings-holdet, sagde: „Jeg hørte om dr. Randall i Woomera, da jeg var stationeret i Australien. Hans synspunkter må man ikke ignorere. Han fortalte os, at vi ville finde krystalliseret kulstof, og det har vi gjort. Og han har fortalt os, at vi ville finde smeltet metal."

I dag ved Wiltshire og verden om mændene fra Uranus har efterladt sig et visitkort.

Rum-note: Uranus er den syvende planet fra Solen i et kredsløb på 1782 millioner miles sammenlignet med Jordens 93 millioner miles. Den er 64 gange større end Jorden. Citat slut.

Efter denne interessante sags afslutning til alles tilfredshed — skal jeg nævne de eneste to ting, som er af betydning i hele virvaret: *Uranus og tallerkentypen!*

Vore oplysninger stammer fra vor engelske repræsentant, mr. Ronald Caswell, som også er mester for skitsen. Han var på stedet og undredes såre! *Det er enten en tallerkenlanding eller en snedig udført svindel, siger han.*

Mindre end 14 dage senere er en ny sag i gang — denne gang i Mexico. Vor mexicanske medarbejder, mr. M. C. de Rueda, har sendt os følgende:

„Novedades", Mexico DF, 31. juli 1963.

En mærkelig tildragelse i lufthavnen.

En sværm af objekter med form som paddehatte standsede trafikken.

En mærkelig hændelse fandt sted i går morges (den 18. juli) på hovedlufthavnen. En regn af mærkelige objekter med udseende som paddehatte, ca. 1½ meter i omkreds og lignende i tusindvis af faldskærmssoldater, faldt i en halv time, hindrede lufttrafikken og og skræmte de, som så det.

Besætningerne på nogle fly, som var tættere på, sagde, at det lignede *bomuldskugler.* Andre sagde „De er kugler af skum", og andre igen sagde „De ligner kugler af tæt edderkoppespind." Lederen af transitafdelingen forklarede: „Det var omkring kl. 9 om morgenen, da jeg pludselig fra tårnet i en højde af omkring 500 fod så faldende genstande, som lignede paddehatte. Jeg overbeviste mig ved hjælp af en kikkert om, at der ingen luftfartøjer var på himlen, som lod dem falde, og der var ingen skyer, himlen var skyfri.

Imidlertid blev hele området gråt, og objekterne på orden efterlod sig ikke røgspor, men forsvandt uden at efterlade sig et eneste spor.

Tildragelsen har indtil dette øjeblik ikke kunnet forklares videnskabeligt, luftfartøjernes afgang blev forsinket, og ingen jetfly fik tilladelse til at starte, før objekterne forsvandt."

Det menes ikke, at der er tale om et forsøg, eftersom dette ikke ville være blevet udført på lufthavnen. Citat slut.

Så bliver det spændende at høre, hvad de mexicanske myndigheder siger.

Bemærk her edderkoppespind, bomuld og skum — vi kender det fra englehår — den nye brik er formen!

H.C.

Det er, som om man er lige ved at betragte det 20. århundredes menneske som noget, verden ikke har set magen til.

Sognepræst Erik Nissen

UFO-er over Argentina

I 1962 har der været talrige observationer over Argentina og i de fleste tilfælde har pressen og myndighederne skrevet og talt meget om dem. Vi har her udvalgt en enkelt observation fra den 12. maj. Kilde: La Prensa 25. maj.

Efter at flere vidner har bekræftet iagttagelsen af et UFO på himlen over Bahia Blanca, viser det sig, at der i dette område har været mange lignende observationer, hvis officielle samling og analyse er blevet overdraget en speciel kommission, hvis ankomst til marinebasen ved Puerto Belgrano forventes hvert øjeblik.

Sammen med en gruppe journalister samt vidner til en tidligere iagttagelse af tallerkener, er fregatkaptajn L. S. Moreno fra marinens informationstjeneste i går taget hen til det sted, hvor der, i henhold til erklæringer fra forskellige lastbilchaufførér, er landet to flyvende tallerkener, som igen fløj væk, da chaufførerne var i en afstand på 70 meter fra dem.

Chaufførerne V. Tomasini, G. Tomasini og H. Zenobi afgav forklaring, om den scene de overværede. De var på vej til Pampa kl. 0410 den 12. maj, da de ca. 100 meter fra landevejen så noget, der lignede en jernbanevogn og som var strålende oplyst. Da de nærmede sig satte objektet sig i bevægelse og fløj over vejen i lav højde ca. 70 meter fra den første lastbil. Lysene fra objektet — der var 20—30 — funktionerede med afbrydelser (pulserede velsagtens. red. anm.) og i henhold til G. Tomasinis udsagn, der er blevet optaget på bånd, slukkedes de helt, efter at objektet var fløjet over vejen.

Herefter viste der sig en flamme, hvis størrelse var ca. 50×120 cm. Samtidig begyndte fartøjet at stige. Da det var i luften kunne man se, at det bestod af to enheder. Disse enheder delte sig og forsvandt i det fjerne i hver sin retning.

Objektet sås på jorden ca. ét minut. På forespørgsel tilføjede vidnerne, at lysene syntes at stamme fra fartøjets indre, d. v. s. det kom kun fra vinduerne.

Fra objektet hørtes en summen, der kunne sammenlignes med den lyd, som man hører, når man lægger øret til en telegrafpæl.

Lastbilchaufførerne fortsatte deres kørsel, men på tilbagevejen standsede de for at undersøge landingsstedet. De konstaterede tilstedeværelsen af talrige grålige, fugtige pletter, som de antog for rester af objektets drivstof, af disse pletter eller rester blev der i går taget prøver for analyse i Puerto Belgrano.

Informationschefen på flådebasen S. Moreno forklarede i går til pressen, at flåden siden 1952 har beskæftiget sig med UFO'er og at han, da han var i Mar del Plata, havde lejlighed til, sammen med en fregatkaptajn og en udkigsmand, at se sådanne objekter under flyvning.

„Det er logisk", sagde han, „at det ikke drejede sig om stjerner eller planeter, men om bevægelige legemer, som kunne bevæge sig med en kolossal manøvredygtighed".

Han tilføjede, at han var i besiddelse af vidnesbyrd fra fire personer, som fra en bil kl. 0430 den 12. maj så tre lysende objekter på kort afstand. Disse objekter fulgte en tid samme retning som bilen. De havde et så klart lys, at passagererne kunne se hinanden, som om de befandt sig i klart sollys. En af passagererne måtte endda til behandling hos en øjenlæge, idet hans øjenhinde havde taget skade.

Man bekendtgjorde fra flådebasen i Puerto Belgrano analyserne af den jord og de forskellige rester, som blev samlet på det opgivne landingssted. I henhold til oplysningerne har analyserne og undersøgelserne vist, at der ikke var nogle radioaktive elementer til stede, hvilket blev bekræftet af de resultater, som opnåedes af eksperter i laboratorierne på det Nationale Universitet.

Oversætter: lb/ej.

**Nu er det ikke for tidligt at agitere for UFO-NYT 1964.
Vi har plads til mange nye abonnenter - hjælp os at finde dem.**

For nogle få måneder siden opsendte venusianske videnskabsmænd en beholder tæt pakket med de fineste instrumenter, kaldet Earth Explorer II, i et kredsløb, der kom så nær som 33.000 km fra Jorden

Det følgende er en rapport fra Jupiter-Pluto Laboratorierne (kaldet JPL) hvilket er den regeringsinstans, som er ansvarlig for rumforskningen:

„Vi har skuffende nyheder for de romantiske, idet Jorden synes at være en død og hensygnende planet, fuldstændig ude af stand til at tilvejebringe nogen form for liv.

Vore instrumenter rapporterede, at Jorden er omgivet af en farlig atmosfære, der er bemærkelsesværdig stabil. Selv i den øvre atmosfære opnår vindene ikke større hastighed end ca. 300 km/t, medens vindene ved planetens overflade synes at bevæge sig med 10—35 km/t. Derfor ville eventuelle levende væsener på denne kolde planet mere eller mindre være lænket til ét bestemt sted, i stedet for som os, at flyve gennem atmosfæren med vor behagelige og konstante fart af 1250 km/t.

Et spektroskop om bord i Earth Explorer II viste, at Jordens atmosfære består af en dødelig blanding af ilt og kuldioksyd. Tillige dækkes Jordens overflade for det meste af en mærkelig væske, som er en dødbringende gift. Kemisk betegnelse: H_20.

En anden forbavsende oplysning, som vort radioteleskop gav os, er at solens stråler trænger helt ned til planetens overflade og bader denne i sollys. Man behøver slet ikke at nævne, hvor farligt dette faktum er for enhver livsform.

Nu kommer vi til den største forhindring for livs opståen på Jorden: Hvis der var levende væsener, måtte de lide af konstant svimmelhed, idet planeten hvirvler rundt med en hastighed 256 gange større end Venus!

Der er lige et punkt til, inden vi for evigt begraver myten om liv på Jorden. Vore instrumenter registrerede en svag rest af radioaktiv stråling i den øvre atmosfære, hvilket tyder på en serie eksplosioner af termonuklear oprindelse. Disse eksplosioner var af en type, som foretoges af vore forfædre for 200.000 år siden, og som man gik væk fra, idet den truede vor fortsatte eksistens. Imidlertid var de registrerede eksplosioner meget svagere end vor egen.

Nogle af de yngre videnskabsmænd fra JPL spekulerede på, om ikke dette kunne pege hen imod en vis form for intelligent liv på Jorden. Men JPL's stadige opfattelse er imidlertid den, at levende væsener, der ville være intelligente nok til at frembringe selv en så svag eksplosiv kraft, også ville være så intelligente, at de kunne se faren derved!"

Oversætter: ej.

Kontaktpåstand

En af de sidste kontaktpåstande fra USA stammer fra en kalifornier ved navn Robert Todd. Påstanden blev undersøgt af Harry Siebert, formand for en lille UFO gruppe kaldet „Hawk Research Society", og beretninger om hændelsen blev offentliggjort i et nummer af American UFO bulletins. Først i februar i år, kl. ca. 3 om eftermiddagen gik Todd ud i køkkenet for at få et glas vand. Da han gennem vinduerne så ud på træerne, blev han forbavset over at se et mærkeligt skær. Forbavset gik han ind på nabomarken, hvorfra skæret kom.

Her fik han et chock. Omkring ved seks fod over jorden svævede en stor, cirkulær genstand, som Todd tænkte „måtte være en af disse flvende tallerkener."

En sortklædt, menneskelignende skikkelse stod ved siden af det svævende UFO.

Skikkelsen vinkede ad Todd og begyndte at tegne et diagram af tallerkenens indre i støvet. Uden at gøre forsøg på at komme i mundtlig kontakt kravlede skikkelsen tilbage i genstanden, der steg brat til vejrs.

En dag senere besøgte fire forskere fra „Hawk Research Society" stedet for den påståede kontakt og fandt fodspor i den våde jord. Fodsporene, der blev fotograferet, bestod af Todd's og et par feminine spor, af hvilke der blev taget gibsafstøbninger.

Todd beskrev senere skikkelsen som værende fem fod otte tommer høj. Efter at have interviewet ham, erklærede Harry Siebert, at han fandt „adskillige svagheder" i historien."

Luforo Bulletin

Udklip fra „Lancashire Evening Post" 12/12 1962.

En ung mand fra Westmoorland, der var på jagt efter kristtjørn i de lave højdedrag nær Langdale, så onsdag eftermiddag i strålende solskin noget, som han er overbevist om, var en flyvende tallerken.

Han så den hænge ubevægelig på himlen i flere minutter, før den forsvandt med stor fart, og han har givet en omhyggelig beskrivelse af, hvad han så. Den 21-årige observatør hedder Harold Threlkeld, bor Grassgarth Cottage, Ings, Staveley, og arbejder hos Croppers Papirmølle i Burnside.

Hr. Threlkeld fortæller: „Jeg var taget til Lang-

dale-området for at finde kristtjørn. Omkring 700 meter fra landsbyen Elterwater standsede jeg min bil og gik op ad højdedragene på højre side af vejen. Da jeg var på vej op, hørte jeg en summen. Til at begynde med lagde jeg knapt mærke til den, men da den syntes at blive kraftigere, så jeg mig omkring dog uden at opdage noget.

Da jeg så op igen, så jeg imidlertid en enorm skive på himlen. Den så ud som en omvendt tallerken. Den hang stille i 250 meters højde, og jeg iagttog den i et minut eller der omkring. Dernæst kom den helt ned i ca. 50 meters højde, hvor den blev i to minutter.

Pludselig fo'r den af sted med en fantastisk fart og forsvandt i retning af Wrynoise Pass."

Hr. Threlkeld fortæller følgende om tallerkenens udseende: „Den må have været 15—20 meter i diameter, og den havde en metallisk, blå farve. Den roterede ikke. Da den fo'r af sted, kunne jeg se dens underside tydeligt. På undersiden kunne man klart se tre fremspring. De havde nærmest form af øltønder. På oversiden kunne man se en kuppel. Der var også andre fremspring rundt om tallerkenens top. Jeg kunne se igennem kuplen og så noget, der lignede borde eller bænke indeni.

Den så nøjagtig ud som en tallerken vendt på hovedet, og lyden fra den lød som en bisværm, bare meget højere. Der var også noget, der lignede rundholter (eng.: spars) rundt langs tallerkenens rand.

„Jeg har aldrig set noget tilsvarende i hele mit liv, og jeg er endnu ikke kommet mig af overraskelsen."

Kilde: *LUFORO-bulletin.* Oversætter: *ej.*

En interessant observation

Nedenstående observation har sin særlige betydning, fordi den er skildret af en doktor i naturvidenskab.

Med egne ord fortæller han:

Tirsdag d. 23. oktober 1962 kørte jeg mod Ruhrgebiet og var mellem kl. 17 og 18 på højde med Arensburg vest for Hannover. Pludselig viste der sig på himlen tilhøjre for mig en usædvanlig genstand. Vejret var klart, og det var ved solnedgangstide. På himlen til venstre for mig fandtes små fjerlette skyer. Fra dalene steg tåge op. Genstanden vakte min opmærksomhed. Jeg satte farten ned. Genstanden kom, langsomt nærmere, indtil den havde nået en bestemt afstand fra mig. Omridsene var nu skarpe og helhedsindtrykket klart erkendtlig som et svævende, metallisk eller metalagtigt, skinnende flylegeme af form som en cigar — dog foran og bag fuldkommen spids og symmetrisk i opbygningen. Flylegemet stod skråt i luften for mig og vekslede i farve fra først rødlig, så blålig til grønlig. For bedre at kunne se skød jeg solskinstaget helt tilbage. I dette øjeblik satte den sælsomme genstand sig igen i bevægelse og befandt sig kort efter til venstre for min vogn. En tid efter var det metalagtige, strømlinieformede flylegeme forsvundet. Der sås ingen vinduer eller døre. Højde og afstand lod sig ikke fastlægge. På grund af den kendsgerning at flylegemet forekom relativt stort, må det have befundet sig indenfor Jordens atmosfære. Det ukendte flylegeme var dog så stort, så skarpt og tydeligt, at det uden videre havde været muligt at fotografere det. Siden da har jeg altid mit fotografiapparat med mig. Nogen støj fra objektet kunne ikke erkendes. Talrige trafikanter på landevejen sagtnede deres fart og så op mod det sælsomme objekt. Observationstiden har været omkring 15 minutter. Den antagelse, at aviserne i de nærmeste dage ville berette om det skete, blev gjort til skamme. Intet ord i aviserne om tildragelsen.

Efter at jeg som naturvidenskabsmand hidtil bestemt har afvist eksistensen af slige flyobjekter, er jeg efter min oplevelse alvorligt kommet i tvivl.

Min svoger i Bonn, en nøgtern og saglig diplomingeniør, havde to dage forinden, søndag den 21. oktober 1962, på Venusbjerget, om eftermiddagen under en spadseretur en lignende iagttagelse, hvor han i stor højde så mellem 60 og 80 broget changerende flylegemer i stigen og falden. Hans hustru bekræftede denne observation, som ligeledes iagttoges af flere spadserende det samme sted. Ingen kunne give nogen forklaring på dette fænomen. Da han søndag aften fortalte os herom, lo vi og tog ikke hans skildring alvorligt. Nu tror jeg ham imidlertid og tilbageviser på ingen måde mere den slags iagttagelser.

Det er faktisk således, at der i vort luftrum foregår ting, om hvilket vi intet ved og heller ikke erfarer noget. Det synes mig at være på høje tid, at man fra

regeringens side intensivt beskæftiger sig med disse ting, så sandheden kan komme i højsædet.

Dr. rer. nat. Wolfgang Wegener, Bochum.
UFO-Nachrichten / Slei (F.P.)

UFO-observation

Den 13. september 1962 så fru Myra Jones, Norris Hill 41, Moira, Burton-on-Trent, en mystisk, flyvende genstand svæve over vejen, da hun kom kørende i sin mands vogn.

Efter at observationen var blevet omtalt i pressen samt i BBC-nyhederne, blev sagen undersøgt af LUFORO's lokale repræsentant, herr. W. Frankland fra Nottingham. Herr. Frankland interviewede fru Jones i hendes hjem i Moira, og han er overbevist om, at det, hun så, virkelig var et UFO.

Fru Jones fortalte:

„Jeg kørte sammen med min mand i en Morris Minor Saloon kl. ca. 11,20 torsdag aften, d. 13. sept., da jeg bemærkede en lysende genstand, der svævede over bilen i hvad jeg ville dømme til at være telegrafpæl-højde.

Genstanden var synlig i ca. 30 sekunder. Den forekom større end bilen, og den fulgte med os. Objektets underdel var let afrundet og overdelen temmelig konisk som et barns snurretop. (Jeg kunne se både over- og underdelen, da genstanden hældede til den ene side).

Langs kanten syntes der at være tre kugleformede afmærkninger, der kunne forveksles med vinduer. Den forekom meget solid og syntes at dreje sig langsomt. Den var aluminiumsfarvet. Pludselig hørtes der en hvislende lyd som fra en raket, der blev affyret, — og genstanden var borte. Jeg kiggede ud af vognens bagvindue, men så ikke mere til objektet."

(Fru Jones' underskrevne beretning, grammatikalsk en smule rettet.)

Fru Jones fortalte ikke lige med det samme noget om synet til sin mand, som havde sin opmærksomhed henvendt på vejen forude, men herr. Jones fortalte senere vor repræsentant, at han på det tidspunkt tænkte, at hun måtte være blevet syg, da hun lænede sig forover og kiggede opefter, idet hun sagde: „Oh, nej!"

Den næste aften fortalte fru Jones pressen om observationen, idet hun mente, den var af „videnskabelig interesse". Rapporten blev den næste morgen refereret i „The Times" og „Daily Mirror".

UFO i nærheden af Benjamin ranch

Et [illegible] Knox County-folk løb frem og tilbage mellem Benjamin og Munday sent tirsdag aften i forsøg på at finde ud af, hvor det skinnende, flyvende objekt på himlen ville falde ned eller lande, hvad det nu end besluttede sig til. En Abilene pilot (ikke identificeret) blev først opmærksom på objektet. Han fik øje på det flyvende objekt over Wichita Falls og forfulgte det til Munday. Politichef Joe Massey i Munday så det flyvende objekt og mente, det var fløjet til Vera. Sheriff Homer T. Melton og politichef Eddie Carr, Knox City, forfulgte det til Vera og senere tilbage til Benjamin. King County-sheriffen Dub Hollar blev sat ind i sagen, og sidste gang, flyveren gav radiomeddelelse til patruljeenhederne, svævede objektet et sted 4—5 miles sydvest for Benjamin. Alle enhederne foretog en hurtig udrykning til det sted, hvor piloten sagde, objektet var landet. En gang sagde piloten, at vognene var mindre end hundrede yards fra den. Senere erfarede man, at det havde været undersheriff H. C. Stone, men da var lyset gået ud. Da man spurgte piloten, hvilken enhed det havde været, sagde han, at det var den vogn, der havde blinket med forlygterne. H. C. Stone havde blinket med forlygterne. Men han havde kørt og kredset rundt på en mark, da radiosamtalen fandt sted, og han sagde, at han havde kørt mindst tre miles, inden han blev klar over, at det var ham, der havde været nærmest ved den. Det meste af eftersøgningen fandt sted på Hamilton ranch. Cidy Williams var parat til at tage sin flyvemaskine og søge efter det flyvende objekt, men da Abilene piloten kredsede omkring, indtil lyset gik ud, syntes det at være formålsløst at forsøge at finde objektet før næste morgen. Onsdag morgen foretog han en eftersøgning, men det lykkedes ham ikke at finde noget. Sigtbarheden var dårlig på grund af let regn og tåge. Senere om onsdagen foretog man en eftersøgning på jorden. Så vidt man kunne fast-

slå, var objektet faldet inden for en tremile-radius af det areal, hvor man havde søgt tirsdag nat. Efter tilfældet tirsdag nat havde denne reporter hørt flere historier af lignende karakter i netop dette område. En måned i forvejen, da to kvinder fra Knox City havde været på hjemvejen fra Wichita Falls sent på eftermiddagen, havde de set et skinnende objekt på himlen ved Goree. Først troede de, det var en flyvemaskine i brand, men senere så de den sætte farten op og forsvinde af syne. Mange lignende ting var set, men de, som havde set dem, havde været bange for at blive kaldt „skrydere", hvis de talte om det. Tilfældet om tirsdagen var blevet beskrevet som „et meteor", „en flyvende tallerken" eller „en vejrballon". Hvis det var et meteor, hvordan kunne det så bevæge sig frem og tilbage og så langsomt, at en flyvemaskine var i stand til at følge det med en fart af kun 180 miles? Piloten i flyvemaskinen forfulgte og kredsede omkring objektet i mindst halvanden time. Hvis det var en vejrballon, hvorfor da det skinnende lys? Hvis det var en „tallerken", hvor blev det så af? Det var de spørgsmål, Knox Citys befolkning stillede hinanden om onsdagen. Piloten i flyvemaskinen, som startede eftersøgningen, blev identificeret som W. K. Rutledge, en boringsentreprenør fra Abilene, og George Thomas, fuldmægtig, også fra Abilene. De to mænd blev bedt om at vende tilbage til Benjamin onsdag eftermiddag for at hjælpe til med eftersøgningen. Adskillige folk fra Air Force var også til stede, da mændene ankom til Benjamin. Nogle flyvemaskiner var også til rådighed til eftersøgning fra luften, deriblandt City Williams' fra Knox City, og Bob Mastersons fra King County. Williams og Masterson havde undersøgt et areal tidligt onsdag morgen, men havde ikke været i stand til at opdage noget. To flyvere ledsagede Rutledge og Thomas, da de prøvede at rekonstruere stedet, hvor objektet var landet. Efter få minutters flyvning rundt på egnen landede flyvemaskinen, og eftersøgningen blev afblæst. Myndighederne fra Knox, King og Baylor distrikterne, såvel som statspolitiet deltog i eftersøgningen. Også en hel skare af interesserede søgte efter objektet.

(Referat fra Knox City Texas, Herald,

1?. januar 1961).

[illegible] ætter: Lilli Christensen.

Vurdering af UFO - rapporter

ved

John Cleary-Baker

Det er ikke alle undersøgere af UFO-rapporter, der er lige heldige i deres vurdering. — Hvad ens personlige syn på UFOerne end er, må man nærme sig hver eneste observation med skepsis, fast besluttet på, hvis det er muligt at henføre den til en eller anden katagori af rapporter om kendte genstande eller naturlige fænomener, som fejlagtigt er blevet antaget for noget andet end det, de i virkeligheden var. Man plejer i almindelighed ikke at tage glorien fra de personer, der ser noget på himlen. Den populære, komiske sang: „Why does everybody call me Big „Ead"? antyder tilfulde den reaktion, en vurderet kendelse er i stand til at fremkalde blandt det UFO-bevidste publikum.

Ca. 20 % af UFO-rapporterne er skødesløse, korte og usammenhængende i en sådan grad, at de udelukker en tilfredsstillende vurdering. Balloner og fly tegner sig for andre 20 %. 20 % angår meteorologiske fænomener og 20 % astronomiske legemer. Diverse genstande forklarer 5 % af rapporterne og mystifikationer og hallucinationer andre 5 %, — hvorefter der er 10 % af observationerne tilbage til den „ukendte" kategori. Disse tal er baserede på mine personlige undersøgelser af hundreder af UFO-rapporter, og de kan tages som nogenlunde typiske.

Det første jeg gør, når jeg skal vurdere en rapport, er at henføre den til den, eller de kategorier, hvor den synes at høre hjemme. Mere korrekt sagt måske: at fjerne den fra de kategorier, hvor den tydeligvis *ikke* hører hjemme. For eks. kan en metallisk genstand med koøjer næppe, hvordan indbildningskraften så end er, formodes at have noget at gøre med nogen form for astronomisk legeme. En lysende skive med flammende hale kan have været et meteor, men den kan næppe have været en fugl eller en sky.

Derefter vil jeg — følgende Sherlock Holmes — „tage hensyn til den personlige faktor". D. v. s. jeg forsøger at måle graden og arten af observatørens intelligens, udsyn og opdragelse. Jeg søger at stå i hans eller hendes sko og se, hvad det var, han eller hun så. Derefter prøver jeg igen at se objektet for mig, men denne gang som om jeg selv var til

stede, hvorefter jeg sammenligner de to billeder. (Lad mig understrege, at nogle af de interessanteste og mest overbevisende rapporter, jeg har fået, er blevet afgivet af unge mennesker, husmødre og andre uden forudfattede meninger om UFOs. Jeg vil hellere have en enkel, nøgtern fortælling fra et almindeligt, forvirret individ, end en vidtløftig beretning med subjektive indtryk fra en eller anden, der alt for dybt har studeret „Flyvende Tallerkener er landet". Der er ikke noget mere irriterende end at skulle gennempløje stabler af purpurfarvet opblæsthed, i hvilken et højst tvivlsomt objekt kaldes „rumskibet". Sådanne rapporter gør altid indtryk på mig, men sjældent på den ønskede måde.)

Derefter kommer kontrolleringen. Lad os antage, at en stjernelignende genstand er blevet rapporteret på en bestemt del af himlen. Jeg må nu undersøge, om der har været en planet eller en klar fiksstjerne i det angivne område på observationstidspunktet. Hvis det ikke har været tilfældet —, ja, så er der en sag at undersøge, og det ville være forkert af mig at afskrive observationen som et forkert identificeret himmellegeme.

Det er umuligt, inden for en artikels rammer, detailjeret at beskrive de forskellige faktorer, astronomiske, meteorologiske, aeronautiske, psykologiske o.s.v., der har indflydelse på UFO-observationer. — Hvad jeg gerne vil understrege, er den omhu og den tid, der må anvendes på hver enkel observation. De få ord, med hvilken man opsummerer sit syn på en observation, bør hvile på en omhyggelig analyse. En vurderers konklusion skal baseres på undersøgelser og erfaring, ikke på en mere eller mindre tilfældig gætning. Det bør kritikerne huske på, før de forkaster hans resultater til fordel for deres egne teorier.

De 10 % af observationerne, der er henført til kategorien „ukendt", kræver en yderligere opdeling. 2 eller 3 % af dem vil kunne betegnes som tilfældigheder af ukendt natur, der ikke passer ind i noget mønster. Dem kan man ikke gøre andet ved end at arkivere dem. De resterende 7 eller 8 % er UFOs i ordets egentlige betydning. Deres udseende og bevægelser er typiske for *flyvende maskiner af ukendt type, styrede eller manøvrerede af intelligente operatører.* Det er min mening, baseret på års forskning.

Nogle få ord om genstandene i „mystifikations- og hallucinationskatagorien" kan tjene som afslutning. Bevidste mystifikationer er få. De er i nogle tilfælde inspirerede af ønsket om billig berømmelse. Mennesker, der begår den slags ting, er i almindelighed dumme og uhæderlige, og deres opsind er let at afsløre som sådant. Måske forsøges det undertiden i håb om financiel gevinst. Men dette vil være en uhørt dumhed, for — så vidt jeg ved — er der ingen penge at tjene på UFOs. Hvis det gøres for at støtte religiøse eller filosofiske teorier er det vel mindre dadelværdigt, men gerningsmændene bør betænke det onde, der har ramt jorden som et resultat af den bestikkende læresætning, at et godt formål retfærdiggør brugen af dårlige midler.

Hallucinationer kan i store træk deles i fantasifostre og selvbedrag. Hvis jeg ser en lille sky på himlen, og jeg forestiller mig den ægformet med koøjer og små mænd, der vinker, så har jeg ladet mig narre derved, at jeg har forsynet en virkelig genstand med uvirkelige, sekundære ejendommeligheder. Hvis jeg mener at se en sådan konstruktion, når der i realiteten slet ikke er noget at se, så har jeg bedraget mig selv. Fantasifostre er almindelige, hvor det drejer sig om UFOs, navnlig af de, der har en pseudo-okkult opfattelse af disse. Derimod er selvbedrag sjældne og almindeligvis tegn på en vis grad af sindssyge eller abnormitet. De kan også fremkaldes af en kraftig post-hypnotisk påvirkning, og jeg er af den opfattelse, at visse offentliggjorte beretninger om påståede kontakter med rummænd kan være resultat heraf.

Hvad der i dag — mere end noget andet — er påkrævet inden for UFO-forskningen, er anvendelse af videnskabelige metoder ved gennemgang af de bjerge af data, som er tilgængelige. (Videnskabelige metoder er ikke det samme som videnskabelige dogmer, der visse steder antager form af en teologi, som er lige så hæmmende og frygtindgydende som den, samme videnskab i de sidste få generationer har befriet den menneskelige tanke for). Kompetente undersøgeres gennemgang af rapporter kan blandt andet forhindre yderligere vækst af den „tallerken-kultus", der bringer alvorlige UFO-forskeres arbejde i miskredit.

Luforo-Bulletin okt. 1962)

— Man må betale for enhver dumhed, man begår, men tilværelsen giver generøst rabat på større partier

— siger André Maurois

Raketter - som dog ikke er raketter

Et matgråt flylegeme trækker i en vandret bane hen over himmelbuen. Fra dens agterende skyder brogede flammer i den dobbelte længde af flylegemet ud og bag disse bliver farvet røg synligt: iagttageren tror, at han for sig har en af de berømte bæreraketter til en satellit enten af amerikansk eller russisk oprindelse og som muligvis er kommet ud af sin bane. Han venter i næste øjeblik at se den falde mod Jorden — ødelagt på en radiobefaling.

Pludselig standser raketten som grebet af en kæmpehånd. Flammerne slukkes og kun en almindelig røgstribe, der opløser sig, viser, fra hvilken retning flylegemet kom.

En raket som kan stå stille?

Efter nogle øjeblikke i fuldkommen ro, drejer flylegemet sig en smule opad, atter viser der sig lange flammer fra agterende, og med ufattelig hastighed skyder tingesten som et lyn bort, så pludseligt, at man ikke formår at sige, hvorhen det i virkeligheden fløj. Nu har man også forstået, at det ikke drejer sig om et skuespil forårsaget af det standende raketvæddeløb mellem øst og vest, men at det må være en af de berygtede „ånderaketter“, som først dukkede op, over Skandinavien i 1946, og som siden er blevet vigtige medlemmer af UFOfamilien.

Flylegemer, som har en ydre lighed med raketter, men som dog forholder sig ganske anderledes end raketter hidtil har formået, er genstand for vore undersøgelser.

Uden tvivl råder de over et drivmiddel, som forbrænder drivstof, hvilket flammer og røg utvetydigt viser. Kun er de ikke undergivet de ballistiske regler, d. v. s. bevægelsesmekanikken under betingelser af tyngdekræfter og massetrægheden, hvilket gælder for almindelige raketter. Mellem disse betingelser og drivstofforbrænding må tværtimod indskydes yderligere en fysisk faktor, som muliggør en ganske anden ikke-ballistisk flyveteknik

Hvis de kunne finde denne faktor, ville vi være i stand til at iværksætte virkelig og fuldkommen verdensrumfart, thi så kunne vi straks med vore raketter operere i et himmellegemes atmosfære.

Men vor raketteknik har end ikke i drømme tænkt på at foretage sig noget i den retning. Man ved stadig intet bedre end at bruge fast eller flydende raketbrændstof, grovt lade dette afbrænde i ovne og ekspandere gennem dyser. Artilleristerne er forblevne vore verdensrumspionerer, men de er aldrig kommet udover det oprindelige kinesiske skyderi.

Spørgsmålet om dette mellemled kan nu besvares dels på utopisk dels på en realistisk måde.

Utopisk bliver en fremgangsmåde, som omsætter varmeenergien fra den brændende gas direkte til mekanisk energi, d. v. s. at den ikke behøver dyseekspansionen. I dette tilfælde foreligger en trykløs drivkraft, som ville støtte sig på en ikke nærmere bekendt forbindelse mellem varme og gravitation. Dette problem er lige så lidt løst, som spørgsmålet om direkte forbindelse mellem elektricitet og gravitation, og mellem magnetisme og gravitation. Havde man løst dette spørgsmål, ville man f. eks. også råde over fuldkommen lydløse sprængstoffer.

Naturligvis er dette problem ikke forblevet skjult for den teoretiske fysik, det bliver studeret, men ikke tilstrækkelig energisk. Hvor begreberne endnu mangler, har de som sædvanligt allerede indsat et ord. Det hypotetiske brændstof hedder „gravithermal“, sammensat af gravitation og thermos (varme).

Realistisk ville derimod være en fremgangsmåde, som omstillede den hidtidige raketovn til en el-generator, der som opbygger af et felt kunne anbringes i i periferien af flylegemet. I dette tilfælde ville raketdrivværket være en væsentlig bestandel af den såkaldte „feltdrivkraft“, hvis betydning for løsning af UFOgåderne vil blive behandlet i anden sammenhæng.

Et himmellegemes feltdrivkraft indenfor atmosfæren er kun muligt i samvirken med de naturlige betingelser. Mulighederne for opbygning af et felt skal dog først løses. Hertil kan bemærkes, at der i jordatmosfæren er positive tegn på, at det skulle kunne lykkes at skabe en sådan drivkraft.

Den dag de såkaldte „ånderaketter“ værende røg giver os sikkerhed for, at vi er inde på det rigtige spor. Hvor der spores røg, er forbrændingen ufuldkommen, en kendsgerning som man ved normal reaktionsdrivkraft aldrig ville benægte. Men netop den ufuldkomne forbrænding er ideel for elektromagnetisk tilpassede raketmotorer. En begrundelse herfor falder udenfor denne artikels rammer.

Med al forsigtighed vil vi slutte, at disse „ånderaketter“ ikke er andet end ikke-ballistiske, ikke-

reaktionsdrevne termo-elektromagnetiske flylegemer, der opererer som alle øvrige UFOer.

Sluttelig skal endnu henvises til, at flammestrålen fra flylegemets agterende i mange tilfælde står i resonans med jordoverfladen og derved kan fremkalde lettere jordrystelser. Disse fænomener er allerede gennem andre tekniske beretninger kendt. Ved størrelsen af de vibredende raketflammer er resonansfænomenerne med jordoverfladen direkte forståelig.

„Informationen", Wien, nr. 2.
Oversætter: Slej.

De såkaldte ånderaketter er set flere gange her i landet, men der er endnu ikke fremkommet mange oplysninger om disse UFOer.

F. P.

Væsener fra verdensrummet besøger jorden

„Jorden bliver sandsynligvis besøgt af væsener fra en højtudviklet civilisation ude fra verdensrummet."

Denne erklæring afgav dr. Sagan, en kendt astronom fra universitetet i Kalifornien, fornylig i „Det amerikanske selskab for Raketforskning". Ja, dr. Sagan mente endog, at Jorden mange gange kunne have haft besøg af forskellige galaktiske civilisationer, og at der måske fandtes et støttepunkt til dette formål. Månens bagside ville i så fald være en fornuftig lokalitet.

På grund af sin udmærkede videnskabelige uddannelse og sin ekstensive forskning har dr. Sagans meninger stor vægt i videnskabelige kredse. Han er medlem af det rådgivende udvalg for verdensrumsbiologi under NASA, udvalgsmedlem for eobiologi i „Studiegruppen for planetariske atmosfærer" under „Det nationale akademi for Videnskaber" og medlem af bestyrelsen for „Forskningsgruppe for ikke-jordisk liv" under forsvaret. På universitetet i Chicago har han rang af „Master of Science" (docent i naturvidenskab, og han er dr. i astronomi og astrofysik.

Efter sin ovennævnte erklæring blev dr. Sagan spurgt, om han troede på flyvende tallerkener. Han svarede: „Jeg tror, at der findes objekter, som ikke er identificerede." Men han sagde ikke, hvor de efter hans mening kunne stamme fra.

Som så mange andre videnskabsmænd tror dr. Sagan på et vidt udbredt liv i universet, hvoraf nogle racer er langt forud for os. Han antager også, at en eller anden civilisation, som havde nået vort øjeblikkelige udviklingstrin, indenfor en vis grænse har ødelagt sig selv gennem atomkrige eller lignende eller har indset, at man kunne leve uden krige. I sidste fald ville disse fremskredne racer uopholdeligt have begyndt med at udforske verdensrummet, og det er disse racer, som sandsynligvis har besøgt vor planet.

I anledning af en konference til udforskning af Månen erklærede dr. Sagan som repræsentant for det astronomiske fakultet ved universitetet i Kalifornien, at der under måneoverfladen kunne eksistere organisk liv. Han advarede Amerika og Rusland, da han erklærede, at måneraketter kunne indskrænke vore muligheder for at efterspore et sådant liv. Tidligere havde dr. Sagan erklæret, at der kunne eksistere liv på gigantplaneten Jupiter. Han antydede dog ikke, at liv kunne være i en form, som vi kender det.

Under sin tale i „Det amerikanske selskab for Raketforskning" havde dr. Sagan ytret, at man til udforskning af verdensrummet behøvede „stjerneskibe" i størrelsesordenen atom-ubåde og med brintfusion drivkraft. Disse skulle sendes ud stykkevis og samles i en bane omkring Jorden og derpå rejse med en hastighed i nærheden af lysets (300.000 km/sek.)

UFO-Investigator.
Oversætter: Slej.

Joseph Hansell, medlem af den Nordamerikanske komite til udforskning af luftfænomener og metafysisk forskning, udtalte, da han blev spurgt om grunden til, at UFOs i den sidste tid syntes at være gået af mode: hyppigheden af observationerne er den samme som tidligere. Fænomenet studeres stadig, og mange er kommet til det resultat, at det drejer sig om flyvende tallerkener, som kommer fra andre planeter. . . .

Denne antagelse deles også af mange amerikanske videnskabsmænd (således som det også er tilfældet blandt brasilianske videnskabsmænd). Men også tvivl og forbehold ytres oftest officielt om UFOerne. Hovedmotivet er at dække over, hvad der er bagved.

Professor M. Homet.

Den som gør sig til kryb, kan ikke beklage sig over at blive knust.

Kant.

Disse »eksperter«

Fra „Flying Saucer Review", jan./febr. 1962.

For ca. 15 år siden, da temaet „flyvende tallerkener" første gang brød ind over den forskrækkede og tvivlende menneskehed, var den naturlige, men ikke fornuftige reaktion fra publikums side spørgsmålet: „Hvad siger „eksperterne" dertil?" Spørgsmålet burde fornuftigvis være stillet i den rigtige form, nemlig: „Hvem er eksperter?" Menneskene havde tilsyneladende ikke tid til at konstatere, at temaet var så nyt som noget kunne være, hvorfor der ikke havde været tid til at samle eksperter. Menneskene vendte sig derfor til falske profeter i stedet for selv at danne sig en mening.

De første „eksperter", som blev tilkaldt for at udtale sig om „flyvende tallerkener", var astronomerne. Selv om de tekniske fremskridt i de sidste 40 til 50 år har været enorme, svarede astronomerne i disse dage dog enstemmigt: „Umuligt". De angav forskellige grunde herfor, men to blev særligt betonede.

For det første: der fandtes ingen mulighed på vort solsystems planeter for højere liv end planter.

For det andet: afstandene var så store og farerne så enorme, at det ville være umuligt for et menneske at overskride den gabende kløft, der var mellem planeterne eller blot overskride kløften mellem Jorden og dens måne.

Kun ganske få ufortrødne mennesker troede stadig på flyvende tallerkener, som var manet til døde af „eksperterne". De flyvende tallerkener kom naturligvis stadig igen, og mange, mange mennesker så dem stadigt. Derfor måtte nye „eksperter" tilkaldes, og disse bevidnede, at menneskelige væsener på denne jord led af hallucinationer. En anden gruppe „eksperter" bestræbte sig på forskellig måde at bortforklare objekterne, nemlig astronomiske eksperter, meteorologiske eksperter, fysikprofessorer, ja egentlig alle, som havde en eller anden akademisk grad. Mærkværdigvis har man endnu ikke set statsautoriserede revisorer eller dyrlæger optræde som „eksperter" i flyvende tallerkener. Disse „hjælpe-eksperter" — og det må man lægge mærke til — trådte ikke straks frem. De var de astronomer følgagtige, som med en hovedrysten forskrækket veg tilbage for den ringeste antydning af, at flyvende tallerkener og astronomer havde noget med hinanden at gøre. Havde disse astronomer eller blot ét eller to prominente medlemmer heraf fra begyndelsen haft det rette, åbne sind for problemet, så havde sandheden måske været meget nærmere i dag. Men det skulle vel ikke være således.

Efterhånden hobede begivenhederne på Jorden sig op. Afstandene mellem Jorden og de nærmeste planeter skrumpede ind. Det var nu muligt at nå dem — endog at sende et menneske derhen, og — hvad der var vigtigere — at bringe det levende tilbage til Jorden. Derefter begyndte astronomerne at gøre opdagelser, der kunne tyde på, at disse planeter muligt ikke var så ugæstmilde, som man hidtil havde antaget. V. A. Firsoff f. eks. antydede, at livet på Venus måske kunne være ret behageligt, og slet ikke meget anderledes end vort liv. Således kom den anden indvending til at se mindre skrækindjagende ud, skønt den tidligere var blevet antaget som dødsensfarlig.

Man må derfor erindre sig dette, når andet nyt på dette område fremkommer. Den oprindelige forkastelse fra „eksperternes" side af tallerkenerne kunne måske retfærdiggøres gennem det, som den gang ansås for fornuftige bevisgrunde. Mindretallets tro på tallerkenerne blev i hine mørke år opretholdt gennem tallerkenerne selv gennem deres magtfulde og stadig tilbagevendende tilsynekomst. Astronomerne, som havde vægtige (ikke mere gyldige) grunde til afvisning, skulle derfor — hvis de var indsigtsfulde og ærlige — nu offentlig tilkendegive, at de muligvis havde taget fejl, og at beviset for de flyvende tallerkeners eksistens derfor måtte tages op til ny bedømmelse. Men dette er ikke en eksperts normale reaktion. Når han én gang har udtalt sig, er han fanget i sine egne udtalelser. Der måtte næsten et geni til for at få en indrømmelse af, at man muligvis havde taget fejl. Eller skal vi sige, at intet geni ville være så tåbelig at tilbagevise muligheden for, at der i fænomenerne dog kunne være en gnist af sandhed. Genier er sjældne, og det er bemærkelsesværdigt, at ét geni — Einstein — da han blev spurgt om sin mening m.h.t. de flyvende tallerkener, var altfor klarttænkende til at afvise det, som andre havde afvist. Han svarede journalisterne, at de mennesker bestemt havde set, hvad de hævdede at have set. På et senere tidspunkt sagde Einstein, at de, såfremt de eksisterede, kom fra en anden verden. Disse ord var forsigtige, og der vil aldrig kunne rokkes ved dem.

Moralen er, at man indenfor fornuftige grænser skal have tillid til eksperterne indenfor deres særlige område. Når imidlertid en ny opdagelse kommer, er den

en sag for nye eksperter, og de er naturligvis svære at finde. Det nye fremkomne på tallerkenområdet har denne fordel: der findes nu et anseeligt bibliotek af bøger om dette emne, og en ekspert behøver ikke mere at søge tilflugt hos astronomerne. I hvert fald vil de kommende astronauter snart være folk, som man må spørge. Astronomien er — i den udstrækning den befatter sig med forholdene på andre planeter — aldrig blevet til mere end et højspekulativt og teoretisk studium og forskningsområde. *Slej*

Bevis for UFO-ernes eksistens

UFO-fotos prøvet af eksperter og regeringen i Brasilien og fundet ægte.

Allerede i 1956 indkaldte en hemmelig afdeling af „Det brasilianske luftvåben i Rio til en konference i „Forsvarsakademiet" i Rio. Til stede var bl. a. d'herrer Eduard Keffel og Joao Martins, idet de havde optaget en fotoserie, som ikke — trods grundige undersøgelser — kunne bevises som forfalskede. Deres tilstedeværelse som vidner skulle godtgøre, at „UOS's eksisterede."

Allerede i begyndelsen af året 1955 fandt der under forsæde af oberst Adil de Oliveira en konference sted mellem brasilianske flyvere. Under denne konference blev samtlige iagttagelser af „flyvende skiver" over Brasilien og de sydamerikanske stater indgående diskuteret, hvorefter man kom til følgende enstemmige resultat: „Flyvende skiver" findes, og er virkelige. Ingen regering burde simpelt hen ignorere slige iagttagelser, men tværtimod med alle midler forsøge at få vished om disse fænomener — og blot af militære grunde. „Flyvende skiver" er fly af en helt ny og højt udviklet type. De er ikke af jordisk oprindelse, og de er ikke sansebedrag. Vi ved ikke, hvorfra de kommer, og hvor de bliver fremstillet. Vi ved derimod, at de er forhånden."

Allerede i 1955 bekendtgjorde luftvåbnet i en kulturstat officielt denne konstatering. I 1958 skete det igen gennem den brasilianske regerings foranstaltning. *Slej.*

SUFOI-København begynder sine mødeaftener tirsdag den 10. september kl. 20,00 i UFO-klubbens lokaler i Aggersborggade 3 (kælderen). Der vil i denne sæson blive søgt oprettet en ungdoms-afdeling. Interesserede kan tilmelde sig på tlf. VE 9415 (efter kl. 18,00). På gensyn den 10.

Carl Hansen/Svend Olsen

Indbinding af UFO-NYT 7,20 pr. årgang. Th. Hjorth, Havnestræde 5, Thisted, tlf. 1244.

Har De et eller flere numre af UFO-NYT 1963 i overskud bedes De venligst sendte det (dem) til Sunds. Vi refunderer det fulde beløb.

UFO-nåle haves atter på lager. Pris 12,00 kr. pr. stk.

Solens Sønner: bliver sendt til de, der har bestilt den, så snart vi kan finde professor Homet.

Vi kan stadig levere:

Flyvende Tallerkener er landet (dansk)	16,00 kr.
Ombord i Rumskibene (dansk)	18,00 kr.
Cosmic Philosophy (engelsk)	35,00 kr.
Rummennesker (dansk)	2,00 kr.
Solens Sønner	35,00 kr.

Gruppeliste fortsat

Birkerød: K. Benn, Stationsvej 3, tlf. 01 81 33 92
Espergærde: Alfr. S. Hansen, Lindevej 29, tlf. 948.
Nakskov: E. Hansen, **Holleby, telf. 527.**

KØBENHAVN:

Brede: **Finn Madsen,** Lystoftevej 20 b, **Brede,** Lyngby, tlf. 87 83 60.
Dragør: L. P. Bendtzon Jørgensen, Peter Petersen Alle 36, tlf. Dr. 115
Frederiksberg: Finn Laustsen Toft, Dalgas Blv. 91, I, tlf. Fasan 211.
Frederiksberg II. Karl Hansen, H. Ibsensvej 29 A, Kbhv. V. tlf. VE 9415.
Gentofte: B. Brandt, Ermelundsvej 109, Gentofte, tlf GE 1490.
Gentofte II: **H. Olrik, Agertoften 9, Gentofte, telf. GE 5314.**
Glostrup: **H. Jørgensen, Diget 5, Glostrup, telefon 01 961303.**
Kastrup I: **Leif E. Pedersen, Kastrupvej 260,** tlf. 01 50 05 22.
Kastrup **II: I. Larsen, Soldugsvej 17.**
Sundby: Svend Hansen, Amsterdamvej 11, st. København S.
Vesterbro: H. Heiden, Flensborggade 32, I, Kbh. V. telf. 918 v.
Østerbro: H. Nielsen, Kildevældsgade 69[1], telf Ry. 3643.

Kontaktpersoner pr. 1. juli 1963

JYLLAND:

Aalborg: Anton Andersen, Rughaven 13.
Brovst: **N. Stampe, telf. 200.**
Børkop: **K. Sørensen. Overgade 18.**
Haderslev: G. Stoltenborg, **Hjortebrovej 32, telf. 045 24454.**
Nykøbing Mors: **I. Jessen, Nørrebro 60.**
Rødding, Sdr. Jylland: T. Lau, Radiohuset, Rødding, telefon 048 41517.
Skive· K. O. **Madsen, Højlundsvej 15, telf. 1583.**
Thisted: O. B. Nielsen, Hundborgvej 81, Thisted.
Struer: S. P. Christensen, Søndergade 56.
Svenstrup, Als: **A. M. Struck, telf. 120.**
Sæd: A. Gasenzer, Sæd, Tønder.
Østbirk: A. Andersen, Urupskov.

FYN og LANGELAND:

Nyborg: K. Å. Balsløv, Bregnevej 14.
Odense: G. R. Nielsen, **Søgaardsvej 11, Næsby, telf. 09 11 99 20.**
Svendborg: F. Lerbæk, Strandhuse 35, tlf. 3476.

SJÆLLAND OG LOLLAND-FALSTER:

Bidstrup: K. E. Nielsen, Skovgaardspark 11,
Hedehusene: S. Larsen, Pilevej 2, Fløng.
Holbæk: H. Lehmann, Mosevang 29.
Hornslunde: Lynge Petersen, Højevej, telf. 96.
Lou: M. Larsen, Vilbanehøj.
Maribo: **John West Henriksen,** Gasværksvej **3, telf.** 474.
Roskilde: E. S. Petersen, Gl. Landevej 26, Roskilde.
Rødby: Ole Henningsen, Rødby Mark pr. Rødby.
Stevns: **K. Hansen, Kræmmergaarden, St. Heddinge.**
St. Merløse: S. Jensen, Stenlillevej pr. St. Merløse, tlf. 182.
Svinninge: A. Hervik, „Birkholm", pr. Svinninge, telf. 461.

KØBENHAVN:

Ballerup: **J. Trap, Damtoften 17.**
Nyboder: S. Olsen, Sct. Paulsgade 14, Kbhvn. K.
Rødovre: E. Arndt, Lucernevej 123, Vanløse.
Sortedam: **K. Tandrup Christensen, Gammeltoftsgade 8. Kbhv. K.**
Sundby: Å. M„ Christensen, Bachersvej 67, tlf. SU 9525.

Vi kommer stadig sandheden nærmere

Videnskabsmændene erkender muligheden af, at mælkevejen bogstaveligt talt vrimler af liv. Professor Lloyd Motz fra Columbia universitetet regner med tre livbærende planeter omkring hver sollignende stjerne i mælkevejen på grundlag af, hvad der er bekendt om solsystemet. Da der antagelig findes 200 millioner sollignende stjerner i mælkevejen, består muligheden for, at der findes 600 millioner planeter i mælkevejen med intelligent liv. Professor Motz fortalte herom ved en konference i Institutet for luftrumvidenskab.

Børn af i dag!!!

Han sad på førersædet i en parkeret bil — en lille otteårs knægt — og rev vildt i rattet, mens han brummede som en motor med seksten cylindre. Jeg kiggede lidt på ham, og så stak jeg hovedet ind gennem vinduet og sagde:

— Tror du ikke, du skulle vise af når du drejer, dreng — ellers bliver du bare noteret?

Der var en afgrundsdyb foragt i hans stemme, da han svarede:

— Af hvem, om jeg må spørge? Tror De måske, at der er stridsere på vejen til Mars?